

BLAZNO RAZNO

1

OŠ LENART
2015 / 2016

Kazalo

DRAGE UČENKE IN UČENCI!	3
RAD/A HODIM V ŠOLO, KER	4
PIKIN FESTIVAL	4
UČENCI PRVEGA RAZREDA SE PREDSTAVIJO	5
PLAVALNI TEČAJ	6
PRVI ZAPISI UČENCEV 1. B RAZREDA	7
KAKO POSTATI DOBER – KAMNITO SRCE	7
URARJEV DELOVNI DAN	8
ŠOLA ZA UČENJAKE	9
VREČA ZA SMETI	10
ŠKRATOVA UGANKA	11
UČENCI 3. B RAZREDA SO PISALI BOŽIČKU	12
ZGODBA O ASISTENTU BOŽIČKA (ŠKRATU)	13
BOŽIČNE ŽELJE	14
BOŽIČ V MOJI DRUŽINI	14
BOŽIČNI ČAS	15
V LETU 2016 SI ŽELIM	15
NOVO LETO	15
OTROŠKI UM JE NEKAJ ČUDOVITEGA	17
ROJSTVO NEKOČ IN DANES	18
KRI IN KRVODAJALSTVO	18
MOJ SANJSKI POKLIC	19
POLICIST	20
SLOVENSKA ZASTAVA IN HIMNA	20
SLOVENSKI GRB	21
EVROPSKI DAN JEZIKOV	21
TEDEN OTROKA	22
BOŽIČKOVE ŠPORTNE IGRE	23
PROSTOVOLJNI PRISPEVKI ZA TIBETANSKEGA DIJAKA	27
AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA	28
ZIMSKI ŠPORTNI DAN	29
INTERVJU Z ADRIJANO KAMNIK	31
NASTOPILI SO TUDI PLESALCI	33
MARTINOVATI Z ROMUNI	34
TEHNIŠKI DAN »MATERIALI«	36
ŠOLA V NARAVI, 6. RAZRED	39
ŠOLA V NARAVI – 8. RAZRED	42
IZDELOVANJE PUSTNIH MASK IN PUSTNA POVORKA	42
SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK	44

DRAGE UČENKE IN UČENCI!

Že krepko smo zakorakali v novo leto, hkrati pa je za nami že polovica šolskega leta. Ves ta čas vam je prinesel nemalo vsega – doživetij s sošolci in sošolkami, novih izkušenj, predvsem pa šolskih izzivov, s katerimi ste že dosegli marsikateri cilj, ki ste si ga zastavili v začetku šolskega leta. Zdaj je pravi čas, da se vprašate, ali vaš način dela rojeva želene sadove, ali vaša pot pelje tja, kamor ste se namenili v začetku šolskega leta. Pri tem ne bodite preveč popustljivi do sebe. Zaupajte v svoje sposobnosti in se podajte na preostanek poti z mislijo na to, da je še mogoče veliko narediti, tudi kaj popraviti in nadoknaditi. A vse to bo mogoče le, če boste imeli pozitiven odnos do učenja in se zavedali, da ste za svoj učni uspeh odgovorni sami. Starši in učitelji vam lahko ustvarjamo le spodbudno okolje.

Spoštovani starši, odrasli se zavedamo, da je za vsakim uspehom veliko neomajne volje, trdega dela in osebne odgovornosti. Tudi v nadaljevanju šolskega leta skušajmo vse te vrednote prenašati na otroke.

Z vztrajnostjo in zavedanjem, da brez truda ni uspeha, nam bo skupaj zagotovo uspelo, da bomo šolsko leto zaključili skladno s cilji, zastavljenimi v začetku šolskega leta.

Ravnatelj: Marjan Zadavec

RAD/A HODIM V ŠOLO, KER

se veliko naučimo,
se igramo super igre,
se rad učim in imam dobre sošolce,
mi je vseč učiteljica in sošolci,
rad računam,
imamo zanimive domače naloge,
bi mi drugače bilo doma dolgočasno,
bom veliko znala,
mi je vseč in imam prijazne učiteljice,
imam v možganih veliko energije,
že računamo in se bomo učili črke ter brati,
imamo lepo učilnico in igrače, da se lahko igramo,
poslušamo veliko pravljic.

Učenci 1. a razreda

PIKIN FESTIVAL

V sredo, 23. 9. 2015, smo odšli na Pikin festival v Velenje. Šli smo učenci 3. a in 3. b. Najprej smo jedli malico. Potem nas je sprejela Pika Nogavička in ogledali smo si predstavo. Nato smo šli izdelovat izdelke. Izdelala sem si Olafa in jelenčka. Ogledali smo si vilo Čira-čara. Nazadnje smo kupili opice. Vsi smo bili veseli in srečni.

Klara Škof, 3. a

V sredo, 23. 9. 2015, smo odšli na Pikin festival v Velenju. Ko smo se najedli, smo šli gledat lutkovno predstavo. Po lutkovni predstavi smo si šli naredit izdelke. Jaz sem si naredila ladjico. Nato smo si ogledali vilo Čira-čara. Potem smo si kupili opice. Šli smo tudi skozi labirint. Zelo smo se zabavali. Bilo mi je zelo všeč.

Aneja Družovec, 3. a

23. 9. 2015 smo odšli v Velenje na Pikin festival. Odšli smo učenci 3. razreda. Ko smo prišli, nas je sprejela Pika Nogavička. Najprej smo si ogledali predstavo, nato smo si izdelali izdelke. Jaz sem si izdelala jelenčka. Ogledali smo si tudi vilo Čira-čara. Potem smo šli v labirint. Lahko smo si kupili opice. Bilo mi je zelo všeč.

Barbara Zorko, 3. a

V sredo smo se peljali z avtobusom. Prišli smo na Pikin festival. Tam nas je čakala Pika. Videli smo tudi Velenjski grad, ki je bil trikrat zažgan zaradi strel. V dvorani smo gledali Zvitorepca, Trdonjo in Lakotnika. Čez nekaj časa smo šli v šotor, kjer smo izdelovali razne izdelke. Potem smo se šli še namaskirat. Čez nekaj ur smo veseli odšli domov.

Maj Rusjan, 3. b

Z avtobusom smo se odpeljali v Velenje. Ko smo prišli, nas je čakala Pika Nogavička. Potem smo šli v šotor, v katerem smo jedli. Ko smo se najedli, smo šli v šotor, kjer smo ustvarjali. Videli smo tudi Petra Prevca. Kasneje smo si kupili Fickote in šli v labirint. Pred vsem tem smo si ogledali predstavo o dogodivščinah Zvitorepca, Trdonje in Lakotnika. Zelo mi je bilo všeč.

Maj Tušek, 3. b

V sredo smo se peljali v Velenje. Ko smo prišli, so nas čakale Pike. Nato smo si ogledali Velenje z avtobusa, pojedli malico in si ogledali predstavo. Po predstavi smo šli v vilo Čiračaro. V njej smo videli veliko zanimivosti in čudes. Odpravili smo se v šotor z delavnicami. Odšli smo tudi v labirint in nato na sprehod do avtobusa. Z njim smo se odpeljali nazaj v Lenart.

Adelisa Dobaja, 3. b

Dobili smo se na avtobusni postaji. Odpeljali smo se v Velenje. Ogledali smo si ga in nato je prišla Pika. Potem smo šli v vilo Čiračara. Vstopili smo. Bila je polna čudes. Nato smo šli v šotor, kjer so bile delavnice. Pred tem pa smo šli na predstavo o dogodivščinah Zvitorepca, Trdonje in Lakotnika. Na predstavi je bilo zelo lepo. Izdelali smo si veliko stvari. Fantje so si naredili kljuko, sabljo in prevezo čez oko, punce pa smo šle v šotor z delavnicami. Kupili smo Fickote in se odpravili domov.

Živa Jemenšek, 3. b

V sredo smo se peljali na Pikin festival. Zbrali smo se na avtobusni postaji in se odpeljali v Velenje. Na avtobusni postaji v Velenju nas je pričakala Pika. Najprej smo šli gledat predstavo. Potem smo se z avtobusom odpeljali na festival. Najprej smo šli v vilo Čiračara. Ogledali smo si kuhinjo, Pikino sobo in balkon, s katerega smo videli Petra Prevca. Potem smo šli ustvarjat v šotor. Nazadnje smo šli v fickarno in v labirint. Počutila sem se zelo dobro.

Eva Grajfoner, 3. b

UČENCI PRVEGA RAZREDA SE PREDSTAVIJO

Sem Sara. Imam vse rada. Rada se igram z barbikami. Imam muce.

Sara Ignjatič, 1. a

Jaz sem Evian. Rada se učim. Hodim v šolo. Moja najboljša jed je sladoled. Moji mami je ime Nataša.

Evian Pal, 1. a

Sem Tia. Imam brata Gala. Rada se učim. Doma sem v Lenartu, v hiši. Imam mamo Katjo in atija Matjaža. Imam še babico Karlo in dedija Jožeta. Imam veliko prijateljev.

Tia Hana Majcenovič, 1. a

Jaz sem Saša. Rad hodim v šolo in se rad učim. Imam učiteljico Ireno in vzgojiteljico Karmen. Sem v 1. a razredu.

Saša Vukovič, 1. a

Sem Aneja. Imam sestro Tamaro. Imam psičko Lajko in plišastega kužka. Uči me učiteljica Irena. Moje najboljše prijateljice so Eva, Lučka in Liza ter Nika. Imam tudi muco, ki jo imam zelo rada. Ime ji je Ajša. Zelo rada imam svojo družino, atija, mamo, sestro, in tudi svoje živali.

Aneja Babič, 1. a

Jaz sem Tai. Imam rad bratca in mamico in atija. Imam dva kužka in štiri muce. Z bratcem se imava rada.

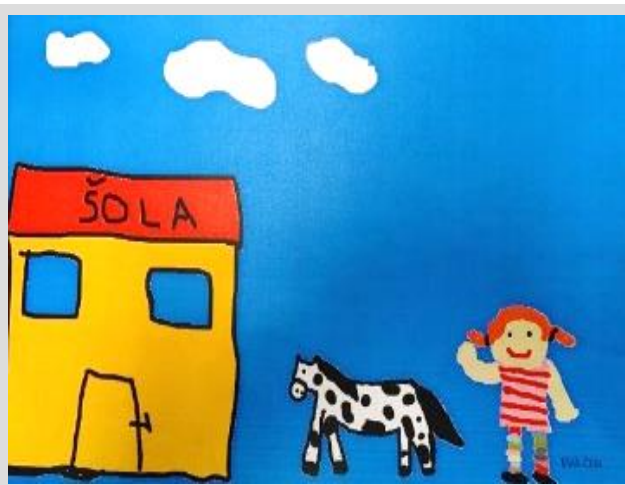
Tai Muršec, 1. a

Jaz sem Gašper. V šoli se učim. Se jezim, če mi kaj ne gre. Vaja dela mojstra. Rad se igram igro dan in noč.

Gašper Ivec, 1. a

Nina Čeh, Lucija Rola, 4. b

Eva Čeh, 4. b

PLAVALNI TEČAJ

Učenci so pri dodatnem pouku v dvojicah sestavili vprašanja o minulem plavalnem tečaju. Na vprašanja so odgovarjali ostali sošolci.

V: Kdaj ste šli na plavalni tečaj?

O: Po počitnicah.

V: Kako dolgo ste se vozili do Ptuja?

O: 30 minut.

V: Ali je bila voda mrzla?

O: Ne.

V: Koliko vas je bilo v skupini?

O: Devet.

V: Ali ste dobili malico?

O: Ja.

V: Koliko dni ste bili na plavalnem tečaju?

O: Šest dni.

Klara Škof in Aneja Družovec, 3. a

V: Kdaj ste začeli s plavalnim tečajem?

O: 2. 11. 2015.

V: Kaj ste naredili na začetku plavalnega tečaja?

O: Razdelili smo se v skupine in se igrali.

V: Kaj ste plavali?

O: Kravl, žabico in hrbtno.

V: Kdaj ste šli na tobogan?

O: V ponedeljek in petek.

V: Kako si se imel?

O: Lepo.

Maša Žibek in Barbara Zorko, 3. a

V: Kako ti je bilo na avtobusu?

O: V redu.

V: Kaj ste jedli za malico?

O: Banane in žemlje.

V: Koliko dni ste bili tam?

O: Tam smo bili 6 dni.

V: Ali so ti bile učiteljice všeč?

O: Da.

V: Kako ti je bilo všeč na plavalnem tečaju?

O: Zelo.

Rok Babič in Jakob Slana, 3. a

V: Kdaj ste začeli s plavalnim tečajem?

O: S plavalnim tečajem smo začeli 2. novembra, to je bil ponedeljek.

V: Kam ste hodili na plavalni tečaj?

O: V Terme Ptuj.

V: Koliko dni ste bili na plavalnem tečaju?

O: Šest.

V: Ali so vas na začetku plavalnega tečaja testirali?

O: Da.

V: Ali si se veliko naučil?

O: Da.

V: Kako si se počutil?

O: Super.

Klara Sedonja in Iva Viktorija Bokan, 3. a

PRVI ZAPISI UČENCEV 1. B RAZREDA

Muca rada pije mleko in jé miši. Rada se carta. Ima zelo mehko dlako. Miši rade jedo sir. Zajec jé korenje.

Nika Prelog, 1. b

Na snegu. Otroci se smučajo.

Gaj Šenveter, 1. b

Igla te zbode, zato je tudi nevarna. Muca rada lovi miši in rada jé mleko. Zelo je pridna.

Lana Šuman Nikl, 1. b

Šolar Bine hodi vsak dan v šolo. Zelo je priden. Zelo rad se uči. Hodi peš. Vedno gre čez prehod za pešce. Vedno pogleda levo in desno. Zelo je prijazen in vsi ga imajo radi.

Gal Šuman Nikl, 1. b

Otroci pojejo in se igrajo. Lovijo se in igrajo skrivalnice. Ana in Eva bereta knjige o metuljčkih. Anja posluša in gleda album. Nejc bere Denisu o zajcih. Ana in Marko se igrata. Ana ima medvedka, Marko pa avto. Ana in Mojca se cartata. Imata se radi. Božiček prinaša darila. Božiček ne najde poti domov.

Ana Kos, 1. b

Tamara Rotar, 4. b

Martina Potočnik, 5. b

KAKO POSTATI DOBER – KAMNITO SRCE

Nekoč je živel nesramna lisička Lili. Ni imela srca, ampak je imela kamen namesto srca. Nekega dne je odšla k jazbecu ukrasti kolo. Ko je prišla k njemu, ga je videla ležati na njegovem novem ležišču. Ko mu je hotela ukrasti kolo, se je jazbec prebudil in jo poučil, da se ne sme krasti. Od tega dne je lisička znova imela srce.

Veronika Bokan, 2. a

Mali princ je imel kamnito srce. Prijatelja Tima je vprašal, kaj mu bo dal za rojstni dan. Tim je odgovoril, da še ne ve. Čez nekaj dni je bil njegov rojstni dan. Mali princ je videl list. Pisalo je: Dragi princ, darujem ti srce. Tim.

Andrej Veršič, 2. a

Nekoč je živel Bambi in je gledal v nebo. Ko pa se je obrnil, je zagledal nesramnega Nejca. Ta mu je hotel ukrasti dom. Bambi tega ni dovolil. Nejc je priznal, da se ne zna kulturno vesti. Bambi je rekel, da ga bo naučil kulturnega obnašanja. In postala sta prijatelja.

Maja Košnik, 2. a

Vesolje nima konca in ne začetka. Mars, Jupiter, Venera, Saturn, Merkur in Sonce. Sonce je nastalo iz enega kamenčka in je imelo magnetno privlačnost. Tako je nastalo Sonce.

Marcel Fras, 2. a

Nekoč je živel grdi raček. To ni bil navaden raček, ker je imel kamen namesto srca. Nekega dne je grdi raček odšel, da bi nekaj ukradel. Srečal je mamo raco. Mama raca ga je vprašala, kam je namenjen. Rekel je, da gre v trgovino. Mama raca ga je vprašala, kaj gre kupit. Odgovoril je, da igračko. A mamo je zanimalo, zakaj nosi tako veliko vrečo? Grdi raček je utihnil. Mama mu je povedala, da krasti ni lepo. V naslednjih dneh ga je učila lepega vedenja. In grdi raček ni imel več kamnitega srca. Počil je lonec in pravljice je konec.

Ajda Bauman, 2. a

BINGO

To je Bingo. Sliši se kot ime za psa. Saj običajno tudi je ime za psa, družina Lazar pa je ime Bingo dala svojemu mucku. Bingo je nagajiv muc. Vsakega soseda na smrt prestraši, mu ukrade časopis ali pa v gobčku odnese očala. Sosedje so jezni, a ne preveč. Nekega dne pa je šlo čez mejo. Zbrali so se in razmišljali, kako bi Binga zavrteli okrog prsta. Vsak je predlagal svojo stvar. Na koncu je najmlajša soseda Tina predlagala, da bi mu skrili najljubšo igračko. Niso je našli, ker jih je Bingo slišal. Skril je vse stvari. Sosedje so se predali. A ker je Bingo pozabljen, tudi sam več ničesar ni našel. Čez nekaj tednov je Tina v grmovju videla vse Bingove stvari. Vrnila mu jih je in Bingo je od sreče vrnil vse druge stvari. Na koncu koncev se je Bingo sam zavrtel okoli prsta, a še vseeno ni nehal biti nagajiv.

Petra Zadravec, 5. a

URARJEV DELOVNI DAN

Matej je po poklicu urar. Zjutraj odide od doma ob 6.30. Ko pride v delavnico, si obleče haljo in se pripravi za delo. Danes mora popraviti uro budilko, ki ima pokvarjeno kolesce v urinem mehanizmu. In glej! Ura spet tiktaka. Ob 8. uri odpre prodajalno. Čez nekaj časa pridejo kupci. Ogledujejo si ure in se čudijo, kakšne so bile včasih in kakšne so zdaj. Prodajalno zapre ob 15. uri. Sleče si haljo in vklopi alarm. Ko pride domov, gre s svojim sinom na atletsko progo. Njegov sin teka, on pa s štoparico meri njegov čas. Matej večer preživi z družino.

Živa Jemenšek, 3. b

PODPLAT SUPERGE

Nekoč sem bil podplat superge. Imel me je reven gospod. Nosil me je vso pomlad, poletje in del jeseni. Zelo sem bil izrabljen, a vendar še uporaben. Čez zimo sem lahko počival. Nekega dne pa sem počil. Ni mi bilo prijetno, a moral sem vzdržati. Ko me je odvrigel v koš, sem si kar oddahnil. Vedel sem, da bom lahko za vedno počival, spal in klepetal z drugimi odpadki. Nisem vedel, kaj me čaka. Čez en teden se je zabojnik začel nagibati sem ter tja. Moj najboljši prijatelj je bil na dnu, jaz pa na vrhu. Zelo sem se prestrašil, saj nisem vedel, kaj se bo zgodilo. Pokrov zabojnika se je odprl in vsi smo padli v tovornjak s smetmi. Našel sem si nove prijatelje. Vprašal sem jih, kaj se bo z nami zgodilo. Nihče mi ni znal odgovoriti. Naenkrat se je zelo stemnilo. Odprla so se vrata velikega zabojnika, v katerem smo bili. Vsi smo se vsipali na tekoči trak. Naenkrat nas je prijala roka in nas odložila na druge tekoče trakove. Nad sabo sem zagledal napis PREDELAVA SUPERG. Robot je prerezal supergo na pol (na podplat in zgornji del). Ko so me prerezali, sem pred sabo zagledal stiskalnico. Zelo sem se prestrašil, kaj bo z mano. Zelo me je bolelo, ko so me stiskali, vendar sem moral potrpeti. Naenkrat sem ugotovil, da sem posebna gumijasta ploščica za igrišče. En tovornjak me je odpeljal na igrišče, kjer so me prilepili na tla. Najraje imam otroke, ki rišejo po meni, saj me tako lepšajo. No, to je moja dogodivščina. Bi mi kdo povedal svojo?

David Gergič Štraus, 5. b

ŠOLA ZA UČENJAKE

Nekje v mestu je šola za učenjake. Tam se učijo le učeni otroci. O, ko bi le jaz hodila tja. Učila bi se z učenimi otroki, brali bi in pisali. Učitelji prijazni bi bili, saj tam ni ne porednih in ne nesramnih otrok, le pridni učeni učenjaki. Če se kdo ne vede učeno, ga vržejo ven. Družila bi se z učeno Marjeto, z učenim Petrom in z učeno Nejo. Tudi starši bi bili ponosni name, saj hoditi v takšno šolo je čast, le redki pridejo tja, le učeni učenjaki. A morda mi tam ne bi bilo všeč. Tam ni ne igre in ne zabave, le učenje prav vseh predmetov. To ni šola za lenuhe, za divjake, le za učene učenjake.

Zarja Novak, 4. a

ŠOLA ZA ZVEZKE

Šola za zvezke bila bi prav super, ker zvezki učili bi se vsak dan. Učili bi se, kako pošteevanka gre, kako se minus in plus prepirata, zakaj ne smemo pojesti vreče sladkarij in zakaj imajo ljudje kosti. Rekli bi: »Piši in piši vame.« Jaz pa bi rekel: »Ne, ne, ne in še enkrat ne!« Učili bi se, učili bi se, jaz pa bi imel ves dan prost dan. Ko prišli bi iz šole, bi jaz mirno že spal, zvezke pa bi čakala gora domačih nalog in polno učenja doma. Jaz bi pa le veselo smrčal.

Tilen Kokol, 4. a

ŠOLA ZA STARŠE

Če bi bila šola za starše, bi bil doma cel dan raj.
V šoli za starše bi se starši učili, kdo doma je glavni,
kako otroku se ustreže, kje se skuha dobra juha
in kdaj pere se perilo.
A kako, saj lord visočanstvo (OTROK),
je staršu vedno za hrbtom,
še posebej takrat, ko kuha se dobro kosilo.
Staršem pa se ta šola prav nič smešna ne zdi,
saj uči jih Jurček, ki je nor za tri.

Lara Kaučič, 4. a

NAKUPOVALNA VREČKA

Sem nakupovalna vrečka. Ko so me izdelali, sem se sama sebi zdela čudna. Dali so me v trgovino, in sicer na polico čisto na dnu. Tam se nisem počutila najbolje. Na polici nisem imela nobene prijateljice. Bila sem osamljena. Kar pet dni sem čakala, da so me kupili. Kupila me je zelo stara gospa, ki je zame lepo skrbela. Ves čas me je nosila, dajala vame stvari, se celo pogovarjala z mano. Zadolžena sem bila, da shranim v sebi vse stvari, ki jih je dobila. Nekega dne pa je kupila novo vrečko, mene pa je pustila kar na cesti in se ni niti poslovila. Na srečo me je še tisti dan pobral neki moški, ki se mi je zdel prijazen. A v resnici ni bil prijazen, bil je hudoben. Stvari je kar metal vame. Bila sem žalostna. Pogrešala sem tisto gospo, ki je lepo skrbela zame. Tudi ta gospod me je vrgel na cesto. Povožil me je avto. Nisem se več veselila življenja. Nato pa se je vse obrnilo. Stara gospa me je našla na cesti in me pobrala. Celopravičila se je. Ko je bila že prestara, da bi hodila v trgovino, me je dala svoji hčeri. Tudi hčerka je bila prijazna z mano. Moje življenje je imelo spet smisel. Bila sem najbolj vesela nakupovalna vrečka na svetu.

Enej Colnarič, 5. b

PLASTENKA

Nekega dne je bil lep sončen dan. Zbudila sem se v parku na tleh. Vedela sem, da me je nekdo odvrigel. V parku je bilo veliko otrok, a nihče me ni pobral. Mislila sem, da me nihče ni opazil. Kričala sem na ves glas, a me nihče ni slišal. Bila sem zelo žalostna. Na tleh sem ležala kar nekaj časa. Nekega dne pa je prišla deklica in me dolgo časa opazovala. Bila sem zelo vesela, ker sem mislila, da me bo pobrala, a me ni. Šla je mimo. Mislila sem, da sem tako grda, da me nihče noče pobrati. Končno me je s tal pobrala neka deklica. Bila sem najsrečnejša plastenka na svetu.

Ta deklica je bila zelo prijazna, stisnila me je in me dala v kanto za plastenke. Tam sem spoznala tudi druge plastenke in postale so moje prijateljice. Od tedaj sem živela srečno in veselo.

Ana Kramberger, 5. b

VREČA ZA SMETI

Sem vrečka, črna vrečka za smeti. Sedela sem v izložbi, ko je nekega dne prišla družina in me vzela s police. Bila sem nestrpna v pričakovanju, kaj se bo zgodilo. Ko smo prišli domov, me je neko dekle vzelo in odložilo na mizo. Razgledala sem se in pred seboj zagledala kaos, vse je bilo razmetano. Mamo sem slišala reči, da jim bom v veliko korist, nato pa me je začela polniti s smetmi. Vame je spravila škatlo s kosom pice, pokvarjen hamburger, gnil kokos in še kaj. V trenutku sem bila napolnjena. Ko je bila hiša čista, je mama naročila dekletu, naj me odnese k cesti, saj bo počasi prišel smetarski tovornjak. Najprej sem bila vesela, da sem pomagala očistiti hišo, nato pa žalostna, ker nisem ostala dlje. Ko je prišel tovornjak, me je smetar vrgel k drugim vrečam. Tam jih je bilo veliko in vse so bile napolnjene s plastiko. To je bilo čudno, saj je v meni bila hrana. Zavedala sem se, da družina ni ravnala prav, ko me je napolnila z vsem mogočim. Bila sem zaskrbljena. V tovarni pa me je na srečo našel nek smetar in me izpraznil v koš, kjer je pisalo biološki odpadki, mene pa dal na tekoči trak, kjer so me stopili in postala sem tuba za lepilo.

Žanet Kurnik, 5. b

STEKLENICA OKROG SVETA

Stala sem v trgovini na eni izmed desetih polic. Nekega dne pa je prišel popotnik. Rekel je, da potrebuje zelo močno in trdno steklenico, ker gre okrog sveta. Prodajalec me je vzel s police. Pokazal me je popotniku. Bila sem mu všeč, zato me je kupil. Bila sem steklenica za vino. Odšla sva v Koper, da bi se s parnikom odpeljala v Afriko. Ker je bil popotnik bogat, si je lahko privoščil drago sobo na parniku. Nekaj dni potujeva, nato pa Primoža, torej popotnika, zagradi morska bolezen. Naslednje jutro se zbudim in vidim, da so vrata najine sobe odprta. Vidim, da dajejo Primoža v morje in vsi jočejo. Nato ugotovim, da je Primož mrtev. Naslednji dan bi morali že prispeti v Afriko, a je kapitan narobe zavil. Potem smo treščili v veliko skalo. Ladja se je začela potapljati. Bila sem pod vodo. Valovi so me odnašali od ladje proč. Veliko let sem bila v morju, a ni bilo slabo. Imela sem nove prijatelje. Nato pa je prišla nevihta in odneslo me je proti nekakšnim ledenim skalam. Nevihta je bila vedno hujša. Naslednji dan se znajdem na Antarktiki. Mimo so prišli ljudje, ki so bili zelo toplo oblečeni. Odnegli so me v iglu, tam je bilo kar malce topleje. Eskim je dal vame sneg in me postavil k ognju. Sneg v meni se je začel topiti in nastala je voda. Vodo je spil, nato je utrgal kos papirja in ga dal vame ter me vrgel v morje. Tako sem veliko let plavala v morju. Odnegli me je na neko plažo v Južni Ameriki. To, da sem v Ameriki, sem vedela, ker je tako pisalo na plaži. Nato je prišel starejši moški, ki je videl, da sem umazana, zato me je odnesel v tovarno, kjer so me predelali v novo steklenico za vino. Dali so me v trgovino in spet sem čakala, da me nekdo kupi.

Matija Šauperl, 5. b

Anja Karba, 4. a

Nika Feiertag, 4. a

JEKLENKA IN NJENO ŽIVLJENJE

Sem jeklenka. Izdelali so me v tovarni, kjer niti malo ni bilo lepo. Oblikovali so me iz neke snovi. Nekaj časa sem se hladila. To mi je zelo odgovarjalo. Mislila sem, da sem sama. Nato so me napolnili in me dali v temen prostor. Ozrla sem se okoli sebe, a nisem nič videla. Nato sem zaslišala glas druge jeklenke. Postali sva zelo dobri prijateljici. Seveda so bile tam še druge jeklenke, a so bile nesramne. Nekega dne je končno posvetilo nekaj svetlobe. Videla sem človeka, ki je vzel eno izmed nesramnih jeklenk. Tako se je skladišče praznilo. Na koncu sva ostali le jaz in moja prijateljica. Bili sva zelo srečni. A nekega dne je spet posijala svetloba v skladišče in vzeli so mojo prijateljico. Nato sem v skladišču ostala sama, brez družbe, brez svetlobe. Nekega dne je prišel človek in me vzel. Dal me je v kombi in me odpeljal. Prišla sem v neko gostišče. Postavili so me pod štedilnik in z mano kuhali. Čutila sem, kako se praznim. Ko sem se dokončno izpraznila, me je šef tega gostišča napolnil in odnesel domov. Dal me je pod velik štedilnik. Tam sem videla še eno jeklenko, ki je jokala. Povedala je, da je spoznala dobro prijateljico in da sta skupaj preživljali dneve v temnem skladišču. Nato sva obe spoznali, da sva prijateljici. Od sreče sva kar zajokali. In tako se je najino življenje nadaljevalo.

Jan Bauman, 5. b

ŠKATLA IZ PAPIRJA

Nekega jutra sem začutila, da sem živa. Naložili so me na tovornjak in me odpeljali z drugimi škatlami v velikansko, razsvetljeno stavbo. Odložili so me na polico in dve uri kasneje je prišel fantek, ki me je gledal. Začel je kričati: »Mama, mama.« In njegova mama mu je dovolila, da me kupi. Odpeljal me je domov in me razcefral. Tako me je bolelo, da bi skoraj umrla. Iz mene je potegnil vrečko s kockami in začel sestavljati, mene pa je pustil raztrgano. Potem je nekam oddirjal in zaloputnil vrata. Dolgo sem bila sama, nato pa je v sobo prišla fantkova mama. Pobrala me je in odnesla v prepad iz plastike. Bilo je zelo temno in pikasto. Pod sabo sem zaslišala glas. Spoznala sem prijateljico, ki je prav tako bila papirnata škatla. Nekega dne pa se je začelo vse tresti in premikati. Začutila sem svež zrak. Nekaj kovinskega je prišlo zaboj in odprl se je pokrov. Vse odpadke, z mano vred, so stresli v tovornjak. Peljali smo se in nato nas je nekaj začelo mleti. Ustavili smo se. Nasipali so nas v zaboj in nas začeli predelovati. Rekla sem si, da je to konec. A v naslednjem hipu sem začutila novo valjasto obliko in name so zavili papirnate brisače. Odleglo mi je. Spet sem uporabna.

Filip Vinter, 5. b

TATARSKI ŠKRAT

V tatarski omaki prebiva tatarski škrat.
Ves je rdeč
kakor vroča peč.
Poper nasuje in se smeji,
nas pa v grlu peče in boli.

Živa Jemenšek, 3. b

ŠKRATOVA UGANKA

V glasbeni šoli prebiva,
se za notami skriva.
Že veste, kdo je to?
Jaz pa vem in vam povem:
TO JE ŠKRAT GLASBILKO.

Živa Jemenšek, 3. b

PENKALSKI ŠKRAT

Penkalski škrat je zelo nagajiv.
Bombico zamenja in se smeji,
nas pa učiteljica krega, krivi.
Podpis dobim,
penkalski škrat pa se še vedno smeji.

Živa Jemenšek, 3. b

TELEVIZIJSKI ŠKRAT

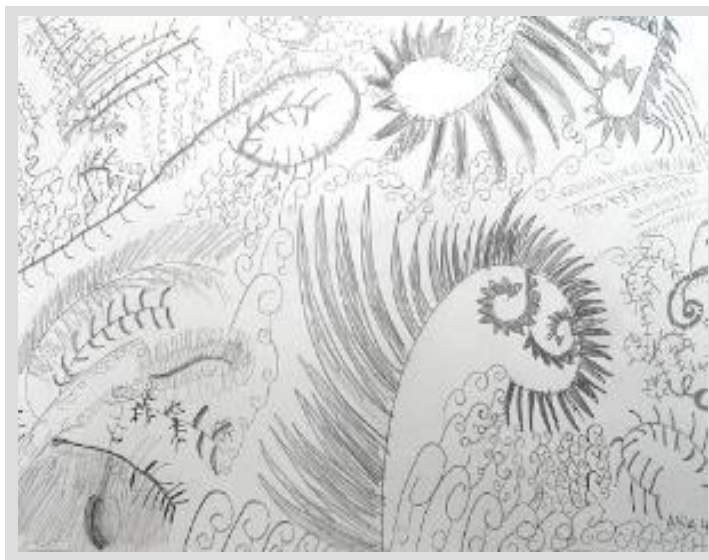
Televizija mi vedno nagaja.
Kdo je v njej, kdo mi nagaja,
kdo mi vedno slabo televizijo prodaja?
To je škrat, televizijski škrat!
Ujemimo ga,
že imamo pripravljeno past.

Ela Sirk, 3. b

RADIJSKI ŠKRAT

Radijski škrat se na radiu tako dere,
da v mestu vse stavbe podere.
In spet se tako dere,
da vsem ljudem možgane pobere.

Anže Škof, 3. b

Anja Jemenšek, 4. b

UČENCI 3. B RAZREDA SO PISALI BOŽIČKU

DRAGI BOŽIČEK, ŽELIM SI:

Da bi bili vsi zdravi, da bi bilo čim več dreves, da bi moj bratranec ozdravel, da bi imeli čist zrak. (Anej Horvat)

Da ne bi bilo vojn, da moja sošolka pride k meni prespat, da moji sošolci ne bi bili bolni, da bi moj brat bolj pazil, da bi si begunci čim prej našli dom. (Tija Peserl)

Da bi revni dobili denar, da bi bili zdravi, da bi bilo več pujsov v hlevu, da bi bil Božiček vesel, da bi Anže bil vesel. (Gašper Kramberger)

Da na svetu ne bi bilo toliko avtomobilov, cigaret, tovarn, plastike, da bi ubogi otroci našli svoj dom in veliko sreče, da bi se nam vsem uresničile želje. (Marcel Čučko Grajner)

Da bi bili vsi zdravi, srečni, veseli, da bi si pomagali med sabo, da ne bi nihče umrl, da ne bi bilo nasilja in vojn, da se ne bi prepirali, da bi vsi pomagali revnim. (Maj Tušek)

Da begunci ne bi bili lačni, da ne bi bilo tretje svetovne vojne, da bi Afričani imeli hrano, da ne bi bilo virusov, da Eva ne bi bila več tako glavna, da bi moja družina bila zdrava. (Julija Tompa)

Da v Parizu ne bi bilo več terorističnih napadov, da bi begunci spet našli dom in prijatelje, da ne bi bilo toliko bolezni in operacij, da bi bilo z Murijem vse v redu, da bi svoja oblačila podarila revnim, da ne bi bilo toliko prometnih nesreč, da bi sosedom in mami pomagala pospravljati, da ne bi bilo toliko onesnaženega zraka. (Adelisa Dobaja)

Da bi vse vojne izginile, da bi bil mir in vsi zdravi, da vrste živali ne bi izumrle, da bi živali bile zdrave, da bi bil mir po vsem svetu in ČIM VEČ ZDRAVJA. (Vita Majcenovič)

Da bi vsi imeli dovolj hrane, da bi ljudje v Afriki in begunci imeli dovolj hrane in vode, da bi vsi sorodniki in prijatelji bili zdravi. (Ela Sirk)

Da bi revni dobili hrano, da bi bogati kdaj dali revnim kaj denarja, da bi lovci kdaj pustili živalim živeti, da bi v državah, kjer imamo prijatelje, sorodnike, babice ali dedke, prenehale vojne. (Leon Rola)

Da moja babica ne bi umrla, da ne bi več ubijali živali, da ne bi bilo vojn, da bi dobila muco, da bi v Afriki imeli hrano, da moja družina ne bi bila bolna. (Gabriela Lešnik)

Da bi za živali skrbeli in jim nudili hrano, da bi babica in dedek še dolgo živela, zato jima bom pomagal pri delu, da bi živeli v miru, da bi vsi otroci bili srečni, da bi vsi imeli starše in veliko prijateljev, da bi vsi imeli stanovanje in hrano, da bi bili vsi zdravi. (Mario Rajter)

Da bi imeli otroci hrano in primerna oblačila in prosim, pomagajmo jim! (Leander Mark Zelenko)

Da bi prišla Adelisa na Slovenija ima talent, da bi se za rojstni dan lahko šla drsat, da bi moja muca ozdravela, da bi v Afriki imeli vodo, da bi begunci imeli svoj dom. (Aneja Zavernik)

Da bi živali pozimi imele kaj za jesti, da bi lovci nehali loviti živali, da bi bil božič vesel. (Tina Tomašev)

Da bi dobila nova dva hrčka, da bi se naučila smučati, da bi moji sestrici Ajda in Gaja bili še naprej zdravi, da bi se mama in Grega dobro razumela in čim manj kregala. (Mija Hojnik)

Da bi vsi ljudje na svetu bili zdravi, da mi ne bi bili begunci, da ne bi bilo terorizma in vojn, da živali ne bi izumrle, da bi revni imeli denar. (Anže Škof)

Da ljudje ne bi bili revni, da begunci ne bi bili lačni, da bi bila moja družina zdrava, da bi sestričnina hčerka in bratrančevi hčerki bile zdrave. (Eva Grajfoner)

Da bi vsi otroci dobili hrano, da moj stric Marko ne bi bil več poškodovan, da ne bi bilo vojn, da bi državni voditelji dobro vodili državo. (Maj Rusjan)

Da bi živali bile čim bolj zdrave, da bi moj kužek živel, da bi babičini vnuki bili zdravi, srečni, da bi babičin pes Timi bil še živ, da bi babi in dedi dolgo živela. (Ivana Šavli)

Da bi bili zdravi in bi se imeli radi, da bi begunci dobili čim več oblačil, hrane in vode, da bi čisto vsi ljudje dobili vse, kar si želijo, da bi bilo čim manj bolezni. (Pascal Vogrin)

Da bi Tifiju kupil nov »pojster«, da bi bilo več dreves, da bi imeli več prijateljev, da bi vsi imeli dovolj hrane in vode. (Timotej Črnčič)

Da bi pomagala ljudem, da bi jim dala hrano in hiše, živalim bi dala vodo, da bi moj stric prišel v Slovenijo in živel z nami, da se s sestro ne bi kregali, da bi se razumeli in si pomagali, da bi živeli v miru, da bi se vsi otroci rodili zdravi in bili srečni. (Elmedina Mallakaj)

ZGODBA O ASISTENTU BOŽIČKA (ŠKRATU)

Bilo je zelo mrzlo in zima se je pričela. Božiček pa je potreboval asistenta, saj ni mogel vsega narediti sam. Nekega zimskega večera je šel do enega fanta, na njega posul prah in fant je postal škrat. Naslednje jutro je že navsezgodaj začel delati, ko je Božiček še trdno spal. Ko se je zbudil, je škrat opravil skoraj vse delo. Le robot mu je še ostal. Božiček ga je pohvalil in mu dal čokolado. Napočil je dan, ko sta začela pakirati darila. Ko sta opravila delo, je bil že večer in morala sta jih razvoziti. Vse sta opravila, le ena hiša je ostala. Božiček je hotel skozi dimnik, a se je zataknil. Poklical je škrate, a ta ni bil dovolj močan, da bi ga rešil. V mestu so se prižgale luči, odgrnile so se zavese, a na srečo je prišla vila in ga rešila. Ljudje so se začudili in videli samo dimnik. Ugasnili so luči in se odpravili nazaj spat. Božiček pa je darilo vrgel skozi dimnik in odšel. Škrata je zdaj moral spremeniti nazaj v fanta, a je med vožnjo izgubil list protiuroka. Božiček je bil zelo jezen sam nase.

S sanmi se je odpeljal v čarovniško deželo po čarovnico Marto. Ko je prispel, je moral eno uro čakati, da se uredi za obiske, potem ga je sprejela. Imela je črn klobuk, rdeče ustnice, velik nos in črno bradavico. Vprašala ga je, kaj hoče. On pa ji je povedal vso zgodbo. Zahtevala je pet biserov iz jame Ča-ka-po-ka (to je bila jama z biseri). Božiček se je bal, ker je v jami zmajevka in od tam ni nihče prišel živ, a je šel. Ko je prišel v jamo, je na zmajevko po pomoti vlil napoj ljubezni. Zmajevka se je zaljubila vanj in ga ni spustila. Rekel ji je, kaj potrebuje, in mu je dala. Spustila pa ga ni. Z njim je šla k čarovnici. Ko mu je čarovnica Marta vzela bisere, jo je zmajevka odpihnili in poljubila Božička. Zmajevka je čarovnico prepričala, da naredi napoj. Ko ga je naredila, ga je dala Božičku, zmajevka pa jo je še enkrat odpihnili. Še danes nihče ne ve, kje je. Zmajevka je odšla z Božičkom domov. Škrata sta spremenila nazaj v fanta. Zmajevka pa je Božička vzljubila brez napoja in je postala najbolj priljubljena žival v mestu.

Kaja Vogrinčič, 5. a

BOŽIČNE ŽELJE

Želim si, da bi še naprej živela v takšni družini kot zdaj in da bi bili zdravi. Da bi se na božič zabavali. Za druge otroke po svetu želim, da bi imeli hrano, oblačila in srečo.

Iva Viktorija Bokan, 3. a

Želim si, da bi bili zdravi in da bi se imeli zelo radi. Za druge otroke pa si želim, da bi imeli veliko hrane in oblačil. Da bi imeli veliko vitaminov in da ne bi bili osamljeni ter jih ne bi bilo strah.

Maruša Kaučič, 3. a

Želim si, da bi naša družina bila srečna in bi se vsi dobro razumeli. Želim, da bi begunci našli svoje prenočišče.

Jakob Slana, 3. a

Družini želim veliko sreče, zdravja, spoštovanja, radosti. Zase si želim, da bi imel dobre ocene.

Rok Babič, 3. a

Za mojo družino si želim veliko zdravja, sreče, ljubezni in igrivosti. Za moje sošolce si želim dobrih ocen. Za begunce in Afričane si želim, da bi imeli dovolj hrane in oblačil.

Urh Strmčnik Muhič, 3. a

BOŽIČ V MOJI DRUŽINI

Letos sem s sošolcem Janom sodeloval s trobento na božični proslavi v šoli. Zaigrala sva evropsko himno. Po proslavi sem šel domov in tam smo pekli piškote ter potico. Postavili smo smrekico in jasli, babica pa je skuhala zajca v omaki. Vse je praznično dišalo. Nato smo se z družino odpravili k maši. Ko smo prišli domov, smo blagoslovili hišo. Vsako leto se pri babici oglasi tudi Božiček. Lani sem dobil super luč, ki spreminja barve. Kaj bo letos, pa bomo še videli. Na božično jutro se bom zagotovo zbudil že ob šestih. Takoj bom šel v sobo in odprl svoje darilo. Upam, da bo to lep božič.

Filip Vinter, 5. b

V LETU 2016 SI ŽELIM,

- da bratec ne bi bil več tečen,
- da bi bili vsi učenci v šoli pridni,
- da bi otroci poslušali učiteljico,
- da bi bili zdravi in bi se imeli radi,
- da bi mama dobila uhane, ki si jih želi,
- semena korenčka in brokolija, da jih bom posejala,
- da bi bili vsi zdravi in srečni,
- da bi bil moj kužek in starši vedno zdravi in srečni,
- da bi bilo vsem otrokom na svetu lepo,
- da bi ati dobil novo kravato,
- da se ati in mami ne bi kregala,
- da bi bil bratranec bolj priden,
- da bo ata v službi uspešen, jaz pa v šoli,
- da bi se vsi učenci dobro in radi učili,
- da ne bi bilo vojn,
- da bi vsi ljudje na svetu imeli dovolj vode in hrane,
- da bi bil dober nogometaš in bi bili srečna družina,
- da bo ata zdrav,
- da bi dobil zajčka,
- da bi bilo na svetu veliko zdravih in srečnih živali.

*Učenci 1. a razreda***BOŽIČNI ČAS**

Ko pride ta božični čas,
se skupaj veselimo,
lučke zažarijo
in potice zadišijo.

Ko pride ta božični čas,
se skupaj dobimo,
smrečico okrasimo
in srečo delimo.

Ko pride ta božični čas,
božična pesem v ušesih nam zveni,
pozabimo na vse skrbi,
ker skupaj smo vsi.
Ko pride ta božični čas,
piškotke pečemo,
jih s čokolado oblijemo
in jih pohrustamo.

Ko pride ta božični čas,
Božiček prileti
s svojimi sanmi
in nas obdari.

*Nika Strelec, Neža Golob, Hana Šalamun, 5. a***NOVO LETO**

Učenci 2. c razreda že pridno pišemo, sestavljamo zgodbice in opisujemo dogodke ter slike. Praznovanja so za otroke najlepši dnevi, so lepi, so majhni kot škratki - kar naprej rastejo in so vedno prekratki!

NOVO LETO

Ne vem, kako preživljate vi novo leto, ampak tako ga preživljam jaz. Zjutraj se zbudim. Mamica skuha zajtrk. Ko ga pojem, gremo gledat film. Po filmu mama skuha kosilo. Po kosilu greva s sestro počivat. Ko se zbudim, je že večer in gremo na trg čakati novo leto. Ko ura odbije polnoč, odpremo šampanjec in spustimo rakete. Nato si voščimo srečno novo leto in gremo domov. Tako jaz praznujem novo leto. Kako pa vi praznujete novo leto?

*Eva Kaučič, 2. c***NOVOLETNI OBISK**

Nina je komaj čakala novo leto. Mama ji je povedala, da gre k Zali. Nina je bila navdušena. Zunaj je snežilo. Nina je imela rada sneg. Videla je Zalo. Nina je imela darilo za Zalo. Tudi Zala je imela darilo za Nino. Šli sta se kepat. Imeli sta se zelo lepo. Mama je Nini rekla, da morata domov. Nina je komaj čakala, da gre zopet k Zali. Prav tako tudi Zala. Super je bilo!

*Živa Strmčnik Muhič, 2. c***NOVO LETO**

Jaz sem novo leto preživela pri babici. Potem smo šli gledat rakete. Pozneje smo pili šampanjec. Potem smo se igrali. In nazadnje smo le odšli domov. Imeli smo se lepo!

Iza Pšajd, 2. c

NOVOLETNA PRAVLJICA

Nekega dne je medvedk praznoval novo leto pri babici in dedku. Tam je bila sestrična Nina. Rekli smo mamici, da sneži. Bili smo veseli. Vprašali smo očka, ki je rekel, da lahko gremo ven. Takoj smo se šli kepat. Babica je prosila, naj nahranimo kužka. In smo jo ubogali. A ker je bilo spolzko, je sestrična Jana padla. In se je jokala. Zamudili smo ognjemet. Na srečo ni bilo nič hudega in smo bili veseli naprej. Mama je kupila lonec in je pravljice konec!

Tija Lovše, 2. c

NOVO LETO PRI LENKI IN ARTURJU

Bila je noč. V hiši so živeli oče Artur, mama Lenka in sin Žiga. Niso imeli veliko denarja. Komaj sta kupila kruh za otroka. Vodo so pili iz vodnjaka. Toda tisto polnoč je prišel dedek Mraz in jim je prinesel polno denarja, pravo bogastvo. Od tega dne sta Artur in Lenka lahko kupovala kruh in druge stvari in živeli so srečno do konca svojih dni.

Jurij Horvat, 2. c

NOVO LETO

Nekega dne se je Anuškina družina odpravila drsat. A Anuška je padla na komolec in koleno. Skupaj so šli domov. Mama je Anuški namazala koleno in komolec. Skupaj so naredili seznam za polnoč naslednjega dne. Čez pol ure se je družina šla umiti, skupaj so šli spat. Naslednje jutro se je Anuškina družina pripravila za polnoč. Minilo je nekaj ur in prišla je noč. Skupaj so počakali na polnoč. Ko je bila polnoč, je Anuškina družina nazdravila in Anuškin komolec in koleno sta se pozdravila. Skupaj so živeli srečno do konca svojih dni!

Anuška Fluher, 2. c

Bil sem doma. Ob osmih zvečer sem šel k prijatelju Viku. Ob devetih so prišle še prijateljice: Ela, Ana in Neža. Ob dvanajstih smo odprli otroški šampanjec in smo šli v park. Peter je spuščal rakete. Potem smo šli domov. Ko smo prišli domov, smo šli v posteljo.

Gal Verbošt, 2. c

Ko je bilo novo leto, je prišla moja prijateljica. Šli sva k babici in dedku. Drsali sva se. Ko sva prišli domov, sva šli spat. Zjutraj sva pogledali skozi okno. Bil je sneg. Potem sva komaj čakali, da greva ven. Vzeli sva sanke in sva se sankali. Potem je mama poklicala, da naj prideva, in je skuhala čaj. Očka je pripravil «iksboks» in sva se igrali. Zelo je bilo super!

Nicole Ferk, 2. c

Novo leto sem praznovala doma. Naslednji dan smo se s starši in s sestro odpravili k teti na večerjo. Po večerji smo spustili nekaj raket. Potem smo šli nazaj domov. Pri teti sem se imela lepo. Tisti dan je bil zame zelo poseben.

Nika Vezovnik, 2. c

Jaz sem novo leto preživela pri babici. Tam smo pili otroški šampanjec. Starši so pili pravi šampanjec. Potem smo se šli igrati. Po igri smo šli spuščati rakete in petarde. Potem smo šli domov in smo se stuširali, nato smo šli spat.

Lana Vrbnjak, 2. c

Kupili smo rakete. Počakali smo polnoč. Spustili smo nekaj raket. Potem so prišli prijatelji in so prinesli dve bakli, ena je počila, ena pa ne. Drugo jutro sem šel ven in zbral nekaj raket. Komaj čakam spet novo leto in tako se moja zgodba konča.

Gašper Marčenko, 2. c

Tjaša Kokol, 5. a

Tinkara Krajnc, 5. a

OTROŠKI UM JE NEKAJ ČUDOVITEGA

V prvem polletju se je v naši učilnici zvrstilo kar nekaj zanimivih prigod. Nekaj najbolj izvirnih želim deliti z vami.

V razredu se učimo o slovenskih zdraviliščih. Med drugim omenimo Rimske toplice. Učence vprašam, kje se Rimske toplice nahajajo. Žiga: »To je tam, kjer so rimniki!« (*Kje že???*)

Obravnavamo lego Slovenije in ob tem naštejemo sosednje države. Eno izmed učenek vprašam, katera država je južno od Slovenije. Nastane popolna tišina in nadaljujem: »No, kje so mesta Zagreb, Split, Rijeka, Dubrovnik ...?« Učenka: »Pa učitelj, vi mene zezate – južno od Slovenije je ja Afrika!« (*V nekem smislu celo pravilno.*)

Učimo se o značilnostih slovenskega primorja. Ob tem se pogovarjamo o težavah slovenskih Primorcev: »Solinarji se pritožujejo, ker pridelajo premalo soli, turistični delavci se pritožujejo, ker število gostov ne narašča po njihovih pričakovanjih, ribiči se pritožujejo, ker ...« Učenec: »Imamo premali štikl morja!« (*Mogoče bi naši južni bratje vedeli kaj povedati na to temo.*)

Pri tej uri se pogovarjamo tudi o največjem slovenskem pristanišču: »Kako še z drugo besedo rečemo pristanišču? Začne se na črko L!« Učenec: »L L L Lu Lu Lu Lu Lunnn Lunišče!« (*Eh.*)

Ena izmed meni najbližjih tem zgodovine je francoska revolucija in Napoleon. V naslednji uri vprašam enega izmed učencev, kdo je bil Napoleon. »Napoleon??? To je ovi, ki je na Poleni bil!« (*Hahahaha, brez komentarja.*)

V razredu imamo razgovor o življenju v preteklosti. Razložim, da v srednjem veku ljudje niso bili tako izobraženi in razgledani kot danes. To pomeni da so bili ... Učenec: »Všekjeni!« (*Čudovit termin za nerazgledanega človeka – predlagam, da ga vpišemo v SSKJ.*)

Pogovarjamo se o gradnji gradov in utrd. Učence vprašam, kaj so imeli gradovi zgrajeno okrog glavne stavbe. Učenec: »Ograd!« (*Beseda res močno spominja na obzidje – ni kaj!*)

Obravnavamo državne praznike. »Kateri dogodek označuje dan upora proti okupatorju?« Učenka: »Učitelj, takrat smo vstali od mrtvih!« (*Nisem vedel, da so naši učenci takšni filozofi!*)

Naštej eno značilnost vsake slovenske pokrajine! Učenec: »V panonskem svetu so kmetije, v primorskem morje, v alpskem pa svizec, ki zavije čokolado v folijo!« (*Instant televizija v vsem svojem čaru!*)

Eno izmed učenek izberem, da opiše grb Slovenije. Učenka: »Ima obliko ščita, podlaga je modra, na njej je upodobljen Triglav, nad njim pa zvezde, ki simbolizirajo svete tri celjske kralje!« (*Se ve, v katerem delu šolskega leta smo bili.*)

Učence prosim za posluš, ker bo objava. Učenec: »Kaj, poplava bo, učitelj!?!?!« (*Še dobro, da je šola na griču.*)

Katera reka teče skozi Maribor? Učenec: »Dravograd!!!« (*Uffff, potrpljenje.*)

Peter Šenekar

ROJSTVO NEKOČ IN DANES

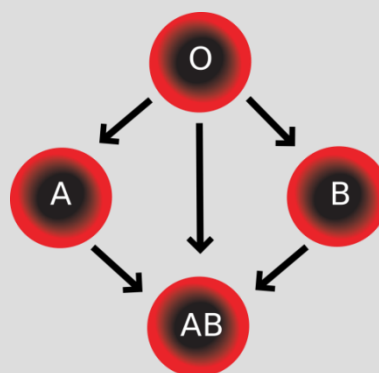
Nekoč so se otroci pogosto rodili doma in le redko v bolnišnici. Nekateri otroci so doma celo umrli. Težave so bile v tem, da jim je zmanjkalo kisika ali so se prepozno rodili. Včasih so umrle tudi mame, kajti lahko so izkrvavele, ali pa so bile v smrtni nevarnosti. V starih časih so ženske rojevale zelo mlade. Razlogov, da so se otroci redko kdaj rodili v porodnišnici, je bilo več: premalo porodnišnic, premalo prevoznih sredstev in včasih zaradi veliko snega. Doma je običajno pri porodu pomagala babica. Če pa babica ni bila prosta, je pomagala kakšna sorodnica, ki je že imela otroke. Pred rojstvom otroka so po navadi žene opravljale še vsa dela - gnetle testo ali molzle kravo. Ko so rojevale, ni bilo zraven možev. Danes zelo pogosto ženske rojevajo v porodnišnici in so moški zraven. Zelo redko pa rodijo doma. Nevarnosti rojstva danes so, da se ženske odločajo starejše za rojstvo otroka in zaradi tega prihaja do več zapletov.

Ana Pšajd, 4. b

KRI IN KRVODAJALSTVO

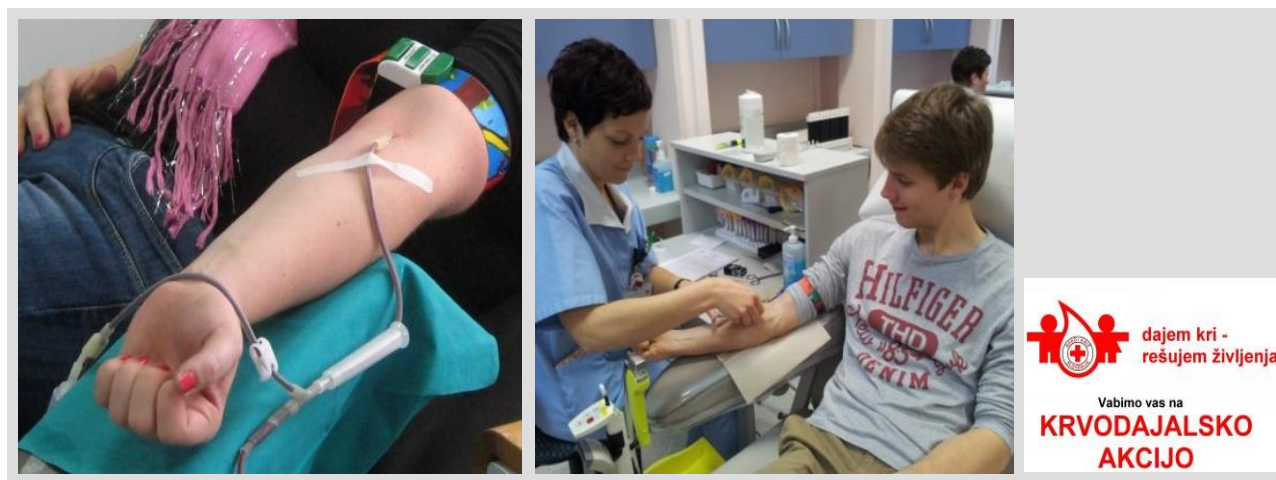
Kri je tekoče tkivo, sestavljeno iz krvne plazme in krvnih celic - krvničk. Je rdeča, gosta, nekoliko slana in težja od vode. V telesu odraslega človeka je 5 – 6 litrov krvi. Krvna plazma je rumenkasta tekočina, sestavljena iz vode, beljakovin, sladkorjev, maščob, hormonov, encimov, soli, odpadnih snovi ter protiteles. Rdeče krvne celice (eritrociti) nastajajo v rdečem kostnem mozgu, so najštevilčnejše celice v krvi in prinašajo celicam kisik. Bele krvne celice (levkociti) nastajajo v rdečem kostnem mozgu. So večje kakor rdeče krvničke in se borijo proti boleznim. Krvne ploščice (trombociti) nastajajo v kostnem mozgu. Imajo kratko življenjsko dobo ter omogočajo strjevanje krvi. Pri ljudeh razlikujemo štiri krvne skupine, in sicer A, O, B in AB. Krvne skupine se razlikujejo po Rh faktorju: 85% ljudi je Rh pozitivnih in 15% ljudi je Rh negativnih. Najbolj pogosta krvna skupina v Sloveniji je A+.

Krvni obtok sestavljajo: arterije, kapilare, vene in srce. Če bi povezali vse kapilare, vene in arterije v človeškem telesu v eno žilo, bi le-ta merila 150.000 kilometrov. V Sloveniji vsakih 5 minut nekdo potrebuje kri, zato vsak delovni dan v povprečju potrebujemo 400 krvodajalcev. Krvodajalstvo je človekoljubna dejavnost, ki se izvaja v skladu z načeli prostovoljnosti, brezplačnosti in anonimnosti. Kri lahko daruje vsaka oseba med 18. in 65. letom starosti, ki tehta vsaj 50 kg in je dobrega zdravja. Moški lahko darujejo na vsake 3 mesece, ženske na vsake 4 mesece. V prostoru za odvzem krvi se krvodajalec usede na udoben stol. Medicinska sestra skrbno očisti predel na koži in zbode z iglo. Krvodajalcu se navadno odvzame 450 ml krvi. Sam odvzem traja približno 5 do 10 minut. Vrečke s krvjo zložijo v centrifugo, ki vrti kri tako dolgo, da loči rdeče krvničke, bele krvničke ter krvne ploščice in plazmo. Ločijo jih s pomočjo stiskalcev. Tako lahko en krvodajalec pomaga več bolnikom hkrati, bolnik pa dobi samo tisto sestavino krvi, ki jo potrebuje.

PORABA KRVÍ: srčna operacija – okoli 6 enot krvi, kar pomeni 6 krvodajalcev; presaditev jeter – od 5 do 20 enot krvi, kar pomeni 5 do 20 krvodajalcev; ponesrečenci – tudi do 30 enot krvi, kar pomeni do 30 krvodajalcev; komplikacije pri porodu – 5 ali več enot krvi, kar pomeni 5 ali več krvodajalcev.

Anja Jemenšek, 4. b

MOJ SANJSKI POKLIC

Moj sanjski poklic je arheolog. Arheolog se ukvarja z raziskovanjem preteklosti z uporabo materiala ostankov, kot so keramika, orodja in stavbe ali ruševine. Sodeluje pri izkopavanju in beleži podatke o najdbah ter najdbo konzervira. Arheolog uporablja arheološka orodja in pripomočke. Za odkopavanje, shranjevanje in varovanje najdenih predmetov uporablja tudi fotoaparati in si zapiše ali nariše, kje je posamezni predmet našel. Za pazljivo izkopavanje in delo z zelo občutljivimi predmeti so potrebne spretnosti roke ter pripravljenost na izkopavanje v vsakem vremenu in na različnih terenih, zato mora biti arheolog tudi fizično dobro pripravljen in vzdržljiv. V največji meri gre za izkopavanja in shranjevanje predmetov in ostankov iz preteklosti in le redkim je dano, da v svet ponesejo novico o pomembnem odkritju. Pa vendar tudi mala arheološka odkritja, ko se združijo v mozaik preteklih obdobij, lahko prinesejo osupljiva spoznanja o zgodovini planeta in nas samih. V zadnjem času so veliko sledi nekdanjih civilizacij arheologom prinesli satelitski posnetki, ki odkrivajo, kaj se skriva nekaj metrov pod površino zemlje.

Na desni sliki je ena najpomembnejših najdb v Sloveniji, to je emonski meščan iz 4. stoletja, ki so ga našli leta 1836.

Eva Čeh, 4. b

POLICIST

Naloge policista so raznovrstne, delo pa je dinamično. Policist varuje življenje in osebno varnost ljudi ter premoženja, preprečuje kazniva dejanja, odkriva in prijema storilce kaznivih dejanj, ureja promet na cestah, rešuje tudi prometne nesreče, kar pa je najpomembnejše, je to, da pomaga ljudem. Najpogostejše policist pri delu uporablja avtomobil, ki je opremljen z modrimi lučmi in sireno. Policisti uporabljajo tudi motorna kolesa, nekateri uporabljajo helikopter, poznamo pa tudi policiste na kolesih in na konjih. Policistova oprema je naslednja: uniforma, pištola, lisice, palica, STOP loparček, svetilka, piščalka, neprebojni jopič in čelada. Policist opravlja naloge pretežno na terenu, zaradi česar je v nekaterih primerih ogroženo tudi njegovo življenje. Vsak, ki hoče biti policist, mora uspešno končati srednjo šolo. Po končani srednji šoli mora opraviti zdravniški pregled, psihološki pregled in preizkus telesnih zmogljivosti. Po opravljenih pogojih se lahko vpiše na višjo policijsko šolo v Tacnu pri Ljubljani, kjer po uspešnem šolanju postane policist.

Nina Čeh, 4. b

SLOVENSKA ZASTAVA IN HIMNA

Slovensko zastavo izobesimo ob naslednjih praznikih: 8. februarja (Prešernov dan oz. slovenski kulturni praznik), 27. aprila (dan upora proti okupatorju), 1. maja (praznik dela), 25. junija (dan državnosti) in 26. decembra (dan samostojnosti in enotnosti).

Še nekaj pravil o izobešanju zastave: Zastava je izobešena na poslopjih, kjer so uradni prostori državnih organov in lokalnih skupnosti. Če je zastava izobešena na drogu, morajo biti barve zastave od zgoraj navzdol v vrstnem redu bela, modra in rdeča. Grb pa mora biti na levi strani

zastave v levem zgornjem kotu. Zastava se dviga in spušča samo ob uradnih priložnostih z običajnim obredom, pogosto jo spremlja tudi slovenska himna.

Slovenska himna je sedma kitica pesmi Zdravljica, katere avtor je France Prešeren. Melodijo je napisal Stanko Premrl, slovenski duhovnik, skladatelj in glasbeni pedagog.

Vito Ivančič, Žiga Žižek, 4. b

SLOVENSKI GRB

Grb samostojne Slovenije je nastal leta 1991. Barve grba so modra, rdeča, bela in rumena. Ima obliko ščita z rdečo obrobo. Na njem je lik Triglava v beli barvi. Nad Triglavom so tri rumene šestokrake zvezde. S pomočjo zlate barve treh zvezd je ohranjen spomin na zlato barvo v zastavi dežele Kranjske. Pod Triglavom pa sta dve valoviti črti, ki predstavljata reke in morje. Bela, modra, rdeča, to je naša sreča.

Eva Ožinger, Ana Pšajd, 4. b

EVROPSKI DAN JEZIKOV

Leta 2001 sta Svet Evrope in Evropska unija organizirala evropsko leto jezikov. Dogodki so obeležili jezikovno raznolikost v Evropi in spodbujali učenje jezikov. Zaradi uspeha, ki ga je imelo evropsko leto jezikov, je Svet Evrope razglasil, da bomo 26. septembra vsako leto praznovali kot evropski dan jezikov. Osnovni cilji evropskega dneva jezikov so naslednji: Opozarjanje javnosti na pomen učenja jezikov in razširjanja nabora jezikov, ki se jih učimo, z namenom spodbujanja večjezičnosti in medkulturnega razumevanja. Spodbujanje vseživljenskega učenja jezikov v šoli in izven nje, za potrebe študija, poklicnega dela, povečevanja mobilnosti ali za zabavo in izmenjavo, ter spodbujanje zavesti o bogati jezikovni raznolikosti Evrope, ki jo je potrebno ohranjati in spodbujati. Nekatere besede so si v evropskih jezikih zelo podobne. Podobnosti se pri večini evropskih jezikov in tudi pri nekaterih azijskih pojavljajo zato, ker izvirajo iz skupnega prajezika, tj. iz indoevropskega prajezika ali praindoevropščine. Ta jezik sicer ni bil nikoli zapisan, a so ga rekonstruirali na osnovi današnjih podobnosti med jeziki. Indoevropski prajezik so sredi 3. tisočletja pred našim štetjem govorili v V Evropi in Aziji. Ljudstva so se nato seveda preseljevala, s čimer se je indoevropski prajezik širil proti Indiji, Mali Aziji in Zahodni Evropi. Skozi čas se nato resda vsak jezik razvija po svoje, ohranijo pa se podobnosti. Se pa indoevropski jezik glede na jezikovni razvoj besede 100 deli v dve večji skupini:

KENTUMSKI ali ZAHODNI JEZIKI, kamor sodijo germanski jeziki, romanski jeziki, keltski in grški jezik. SATEMSKI ali VZHODNI JEZIKI, med katere uvrščamo slovanske jezike, baltske jezike, indoiranske jezike, albanščino in armenščino. Vsi jeziki v Evropi pa niso indoevropskega izvora. Na primer tisti, ki sodijo v ugrofinsko jezikovno skupino (madžarski, finski, estonski, laponski idr.), tudi turški jeziki in baskovski jeziki ne izhajajo iz tega skupnega debla. Letošnji evropski dan jezikov smo na naši šoli obeležili z branjem pravljic v angleškem in nemškem jeziku. Učenci od 1. do 5. razreda so ob pomoči učencev 9. in 8. razreda eno uro namenili branju pravljic v tujem jeziku.

Simona Peserl Vezovnik

TEDEN OTROKA

Teden otroka je program Zveze prijateljev mladine Slovenije, ki temelji na praznovanju svetovnega dneva otroka. Leta 1956 ga je razglasila Generalna skupščina Združenih narodov in si za ta dan izbrala prvi ponedeljek v mesecu oktobru. V tednu otroka se organizirajo različni prostočasni in razvedrilni programi za otroke v vseh večjih krajih po Sloveniji in veliko pozornost mu namenimo vsako leto tudi na naši šoli.

Letošnji teden otroka je potekal pod naslovom NEKAJ TI MORAM POVEDATI. Sledili smo vsebinskim usmeritvam teme, ki se glasi tako:

Omogočimo otrokom in mladostnikom, da bodo brez bojazni sporočali svoje potrebe, želje, interese, pričakovanja, upanja, strahove, tesnobe, stiske in tudi zadovoljstvo, ugodje, veselje in hrepenenja. Njihova sporočila so včasih povsem preprosta in razumljiva ter izražena neposredno, spet drugič zapletena, težko razumljiva. Potrudimo se jim prisluhniti, jih poslušati in slišati, razumeti ter dojeti pravo vrednost njihovega sporočila.

Zato smo pozornost posvetili komunikaciji – pogovarjanju med otrokom, mladostnikom in njegovo okolico – družinskimi člani, vrstniki, prijatelji, učitelji ...

Otroci pa si želijo, da bi ta teden preživel malo bolj sproščeno, ob igri, prijateljski tekmi, brez ali z malo domačih nalog in še s kakšnim presenečenjem zanje. Zato smo skupaj s predstavniki Skupnosti učencev šole Lenart oblikovali program in ga s pomočjo učencev in vseh delavcev šole tudi izvedli:

- PRIJATELJICE ŽIVALI – učenci od 1. do 3. razreda so v šolo pripeljali svojega hišnega ljubljence in ga predstavili sošolcem, prijateljem;
- OBISK V VRTCU – učenci 1. razreda so obiskali vzgojiteljice in prijatelje v vrtcu ter se z njimi poigrali;
- ŠPORTNI DAN – KROS za učence od 4. do 9. razreda;
- NASTOP GLASBENE GOSTJE IN PLESALCEV - v telovadnici šole je nastopila mlada pevka Adrijana Kamnik, predstavili pa so se tudi plesalci Plesne dimenzije;
- SREČANJE MLADIH PARLAMENTARCEV – Društvo prijateljev mladine Sl. gorice je pripravilo spoznavno srečanje mladih parlamentarcev sedmih šol območja Lenart v Centru Sl. goric. Z naše šole se ga je udeležilo 12 učencev;
- MEDGENERACIJSKO DRUŽENJE – k učencem 1. razreda so za dve šolski uri prišli v goste devetošolci, ki so učencem prebiralci zgodbe, se z njimi igrali družabne igre in se družili.
- RAZREDNA DRUŽENJA – učenci 2. in 3. razreda so izvedli druženje med oddelki ter si ogledali film;
- SPREJEM PRVOŠOLCEV V SKUPNOST UČENCEV ŠOLE – učenci od 2. do 5. razreda ter višjih razredov so pripravili nastop in sprejem za prvošolce v večnamenskem prostoru zgornje šole;

- v četrtek je bil izveden DAN BREZ DOMAČIH NALOG;
- ODBOJKARSKA IN NOGOMETNA TEKMA - potekala med učitelji in učenci v šolski telovadnici;
- PRIPRAVA JEDILNIKA PO ŽELJI OTROK - predstavniki SUŠ-a so pripravili jedilnik, ki je bil realiziran v tednu otroka;
- ZAPESTNICE IN OBESKI PRIJATELJSTVA – učenci so pri podaljšanem bivanju izdelovali zapestnice in obeske ter jih podarili svojim prijateljem;
- IGRE PO ŽELJI OTROK – v sklopu pouka učencev od 1. do 3. razreda in v oddelkih podaljšanega bivanja.

Da, ko naštejemo vse dejavnosti, šele vidimo, da se je pri nas v TEDNU OTROKA res veliko dogajalo! In prepričana sem, da je bil teden prijeten za učence in da so bili ob zaključku tedna zadovoljni!

Tadeja Volavšek, mentorica SUŠ-a od 1. do 5. razreda

BOŽIČKOVE ŠPORTNE IGRE

Kot vsako leto smo tudi letos ob koncu veselega decembra pripravili Božičkove športne igre. V njih so sodelovali učenci od 1. do 3. razreda ter mlajši učenci z nižjim izobrazbenim standardom. Zbrali smo se v telovadnici šole, kjer sva učiteljici Katja in Tadeja ter hišnik David pripravili vse potrebno za pričetek iger. Najprej so se sodelujoči razgibali ob glasbi, nato pa s pomočjo barvnih kartončkov razporedili v osem skupin, katere so vodile učiteljice Marjetka, Vesna, Barbara, Tinka, Darinka, Alenka, Marija Š. in Marija K.

Štiri skupine so se pripravile na začetek prve igre, štiri skupine pa so počivale, gledale in navijale. Učenci so morali z darilom v roki preteči progo in preskočiti oviro ter se vrniti v skupino in predati darilo naslednjemu tekmovalcu.

Ko so se v skupini zvrstili vsi tekmovalci, so učiteljice dvignile barvne loparčke in skupinam smo glede na uspešnost razdelili točke. Nato so se tekmovalne skupine zamenjale. V drugi igri je bila naloga že malo težja, saj so učenci tekmovali z dvema dariloma v rokah. A tudi to je šlo.

V tretji igri so učenci z obročem v roki, kot bi vozili volan avtomobila, tekli do okvirja, v katerem jih je čakal balon. Z njim so odskakali do skupine ali pa obratno. To pa več ni bilo enostavno, bilo pa je zabavno! Pri četrti igri so se učenci pomerili v vožnji velikih paketov mimo ovir. Pakete so na koncu ovir dvignili in jih odnesli do prijateljev. Pri zadnji, peti igri, pa smo se šli hitro pošto. Velik paket si je skupina podajala od prvega do zadnjega tekmovalca, ta pa je z darilom tekel spet na začetek in ga podal naprej. Ja, bilo je smeha, zabave in navijanja ter stiskanja pesti!

V času, ko skupine niso tekmoval, so učenci pod vodstvom učiteljic odšli v jedilnico na čaj, ki so ga pripravile kuharice.

Za vsako igro je bilo potrebno pripraviti druge pripomočke, za to sva poskrbeli učiteljici Karmen in Tadeja, na pomoč pa je priskočil tudi hišnik David, ki je skrbel še za ozvočenje. Pred vsako igro sem tekmovalcem predstavila navodila za izvedbo ter dala znak za začetek. Učiteljica Irena pa je tekmovalce dobro spremljala in beležila rezultate skupin v razpredelnico. In še preden je bilo iger konec, so nekateri že seštevali točke.

Ob zaključku iger smo se zbrali ob tabli z rezultati, saj je bilo potrebno sešteti točke. Da pa nismo tega počeli sami, saj že naslov iger pove, da so povezane z Božičkom, smo ga glasno in prijazno priklicali. Prišel je, nas pozdravil in pomagal računati. S sabo je prinesel tudi košaro, v kateri so bila darila za tekmovalce.

Bolj kot smo seštevali točke skupin, večja je bila napetost. In končno, zmagala je skupina ... Pa saj sploh ni pomembno, katera skupina je bila prva in katera zadnja! Pomembno je, da smo se vsi tekmovalci in učiteljice trudili, da smo se pošteno razgibali, se sprostili in zabavali ter da se nihče ni poškodoval! In prav fino je bilo, ko smo se na koncu prav vsi posladkali z bonboni, ki jih je prinesel Božiček.

Tadeja Volavšek

BOŽIČNI ČAS NA OŠ LENART V SLIKI

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI ZA TIBETANSKEGA DIJAKA

TIBETAN SOS CHILDREN'S VILLAGE, BYLAKUPPE
P.O. BYLAKUPPE – 571 104
DISTT. MYSORE
KARNATAKA STATE

Ime: Tsering Topden
Spol: moški
Rojstni datum: 29/01/1999 - Amdo (Eastern Tibet)
Datum sprejema v šolo: 21 Marec, 2007
Razred: XI-razred (naravoslovna smer) 2015
Očetovo ime: Kunchok Tashi Poklic: kmet
Materino ime: Lhamo Kyi Poklic: gospodinja

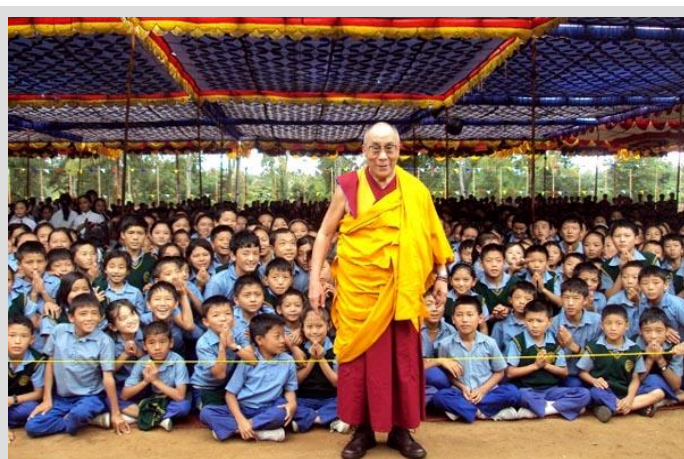
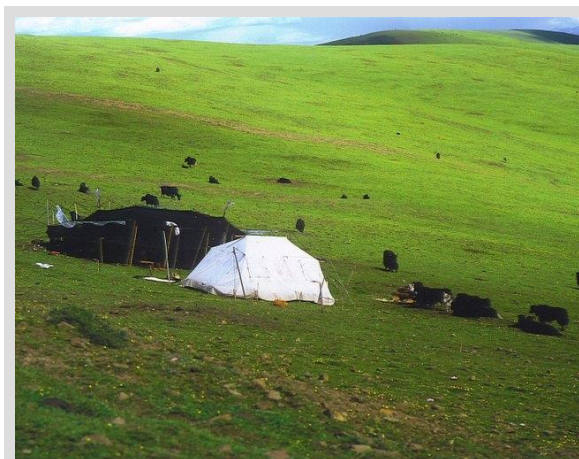
Zgodovina otroka in vzroki za prošnjo za sponzorstvo:

Tsering Topden se je rodil v vasi Amdo v Tibetu. Starši so kmetje, ki živijo v neprestanem strahu pred Kitajsko prevlado. Zanj so si želeli izobrazbo, ki jo lahko pridobi v zavetišču za tibetanske otroke, ki je v Indiji. Skupaj z drugimi prebežniki in s svojim mlajšim bratom je odpotoval v Indijo, kjer je njegov stric, ki živi v samostanu Sera Monastery (Phuntsok lektso), zaprosil za sprejem v TCV Bylakuppe (šola za tibetanske otroke v izgnanstvu). Od leta 2007 obiskuje pouk na tej šoli, med drugim se uči angleščino, tibetanski jezik in matematiko. Sedaj obiskuje 11. razred. Je dober in bister učenec. Zelo rad igra nogomet s svojimi prijatelji. Je zdrav in aktiven mlad fant. Rad bere in zelo rad sodeluje pri vseh šolskih obveznostih. Rad bi nadaljeval šolanje še naprej, saj si želi postati zdravnik.

Lobsang Choedon

Naš prejšnji varovanec je zaključil šolanje na tej šoli in stopil v samostan. Ravnatelj šole nam je poslal prošnjo, če smo pripravljeni sprejeti novega dijaka za našega varovanca. Menimo, da je prav, da tudi med učenci spodbujamo občutek za sočloveka, zato smo se odločili, da bomo nadaljevali s podporo, saj je simboličen znesek 1 EUR na učenca dovolj, da na šoli zberemo šolnino (vključuje bivanje in poučevanje na omenjeni šoli) in tako omogočimo, da Tsering uresniči svoje sanje. Na šoli smo tako organizirali zbiranje prostovoljnih prispevkov za šolanje tibetanskega fanta. Večina učencev in delavcev šole se je odzvala na prošnjo in zbrali smo dovolj denarja, da omogočimo Tseringu izobraževanje. Hvala vsem, ki ste se odzvali. Še posebej pa bi se želela zahvaliti **7.a** razredu z razredničarko, saj so učenci zelo hitro zbrali denar in bili tudi precej radodarni, in **1.a** razredu z razredničarko, ki so prav tako pokazali večjo radodarnost.

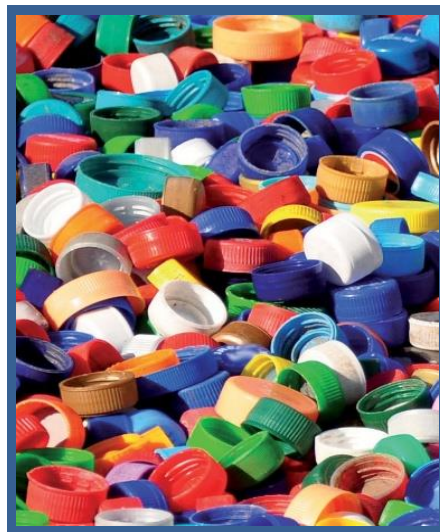
Simona Peserl Vezovnik

ZBIRANJE ZAMAŠKOV

Naša šola že dalj časa sodeluje v programu Eko šola, znotraj katerega smo organizirali že kar nekaj uspešnih zbiranj odpadnega materiala (star papir, oblačila, kartuše ...). Letos smo se odločili sodelovati tudi pri zbiranju plastičnih zamaškov in tako dodati še humanitarno noto. Zbrane zamaške smo namenili društvu NEVER GIVE UP – VZTRAJAJ, v katerem pomagajo bolnim otrokom. Tokratno zbiranje je bilo namenjeno punčki Neji, ki je gibalno ovirana. V prvi polovici leta smo zbrali lepo količino zamaškov, ki smo jih že predali društvu. Še posebej sta se izkazala **Neja in Kristjan** (oba 7. a razred), ki sta prinesla večjo količino odpadnih zamaškov. Zbiranje se še nadaljuje, zato vabimo vse, da doma skrbno hranite plastične zamaške in jih nato prinesete v šolo.

Simona Peserl Vezovnik

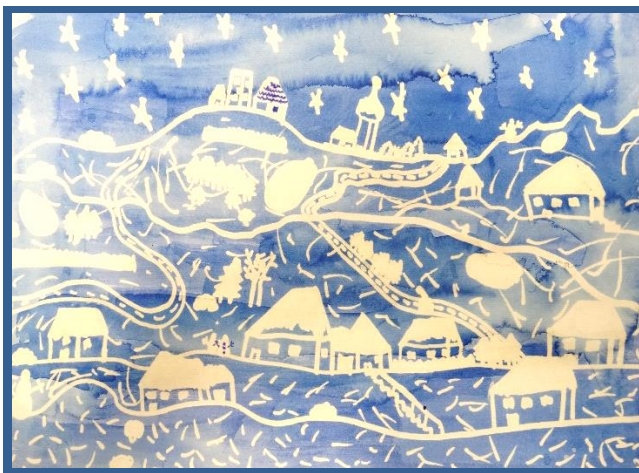
AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA

V oktobru je potekala akcija zbiranja odpadnega papirja. Zbranega je bilo kar 15222 kg papirja. Naslednja akcija bo potekala v spomladanskih mesecih.

Zbrani kilogrami po razredih:

RAZRED	KG	RAZRED	KG
1.a	310	6.a	563
1.b	111	6.b	1884
2.a	805	7.a	431
2.b	855	7.b	969
2.c	527	8.a	1079
3.a	504	8.b	372
3.b	800	9.a	1805
4.a	856	9.b	1052
4.b	332	Uč. sklad	73
5.a	710	Kuhinja	30
5.b	1152		

EKO tim OŠ Lenart

Saša Gjura Meke, 4. a

Saša Gjura Meke, 4. a

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Novo leto nam je prineslo sneg. Učenci so se ga zelo razveselili. Da bi ga hitro izkoristili, smo v sredo, 6. 1. 2016, imeli zimski športni dan. Učenci 2. b razreda so ga opisali takole:

V sredo je bil športni dan. Odpravili smo se na Poleno. Bil je zelo lep dan. Bilo je zelo mrzlo. Tam smo se kepali, delali snežake in imeli smo se zelo dobro. Hišnik nam je pripeljal čaj. Nato smo se še malo igrali. Potem smo šli na spodnjo šolo.

Anej Roškar, 2. b

S šolo smo šli na Poleno. Tam je bilo veliko snega. Tam smo se kepali. Delali smo velike gradove. Jaz sem naredil veliko piramido.

Gal Zavasnik, 2. b

V sredo smo šli na Poleno. V snegu so bili odtisi naših čevljev. Kepali smo se. Na Poleno so šli vsi razredi. Tam smo tudi pili čaj.

Ema Veronik, 2. b

Bil je oblačen dan in snežilo je. Šli smo na Poleno. Delali smo snežake, se kepali, delali smo snežene gradove, gledali stopinje in še veliko drugih stvari. Zelo smo se zabavali. Nato smo šli na čaj. Ko smo spili čaj, smo se šli dalje igrat. Nato smo šli okoli Polene in tako smo preživeli športni dan.

Lucija Vinter, 2. b

Najprej smo šli na Poleno. Potem smo se igrali in kepali. Delali smo tudi sneženega moža. Naredili smo grad. Metali smo se po snegu, delali angelčke in pili smo topel čaj.

Gašper Kramberger, 2. b

Danes smo šli na Poleno. Tam je snežilo. Lahko smo se kepali in delali grad. Z Emo, Julijo in Leo smo se igrale za konje. Potem smo hodili do šole, nato smo se preoblekli in gledali risanko.

Eva Čeh Vastl, 2. b

IGRALI SMO SE

Na športnem dnevu sem se imela lepo. S prijateljico Anuško sva delali snežaka. Ko sva bili že utrujeni, sva se odločili, da se bova kepali. Potem je prispela malica in popili sva topel čaj. Nato sva se znova igrali. Po igranju smo odšli en krog okrog Polene, nato pa nazaj v šolo.

Veronika Bokan, 2. a

Bilo mi je všeč, da nisem bila sama. Všeč mi je bilo, da so me vzeli v klub. V klubu smo bili Tim, Nik, Marcel in jaz.

Maja Košnik, 2. a

Šli smo na Poleno. Kepali in igrali smo se ter postavljali snežne gradove. Na Poleni smo bili dve uri. Potem smo šli v šolo, kjer smo se preoblekli, nato pa odšli v podaljšano bivanje.

Andrej Veršič, 2. a

Všeč mi je bilo, da smo šli na Poleno. Ni mi bilo všeč, da me je s kepami napadel sošolec. Všeč mi je bil sneg.

Tim Fekonja, 2. a

Najljubše mi je bilo kepanje. Kepal sem se s Tijo in Andražem.

Vik Ferk Keršič, 2. a

Lepo mi je bilo na snegu. Z Brino in Laro smo se kepale.

Ana Švagl, 2. a

Bilo mi je všeč, da je imela vsa šola športni dan. Ni pa mi bilo všeč, da smo odšli hitro nazaj v šolo.

Nik Lukačič, 2. a

Imeli smo športni dan. Odšli smo na sneg, kjer smo naredili trdnjavo. Nato smo se kepali. Marcel se je bal miši, zato je zbežal vstran. Ko se je Andrej kepal, je izgubil. Jaz sem premagal Andreja.

Mark Sever, 2. a

Lepo mi je bilo, ko sva se s sošolko Ano kepali v snegu.

Lara Kavran, 2. a

Odšli smo na Poleno. Tam sva se s prijateljico Evo, iz prvega razreda, kepali.

Pia Rajšp, 2. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko sva se z Nikito odplazili skoraj do hriba na Poleni. Nato smo prijateljice naredile hišo iz snega.

Julija Kogler, 2. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko sva se z Markom kepala.

Jure Kurnik, 2. a

Vsi razredi smo odšli na Poleno. Igrali smo se. Jaz sem naredila želvo iz snega.

Urška Tirš, 2. a

Na športnem dnevu smo se kepali. Z Andrejem in Lukom smo tudi skakali.

Tomaž Gonza, 2. a

Lucija Rola, 4. b

INTERVJU Z ADRIJANO KAMNIK

Pozdravljena, Adrijana! Malo smo v zadregi, saj ne vemo, ali naj vas vikamo ali lahko kar tikamo. Kar tikajte me, saj smo skoraj enako stare.

Upamo, da si med nastopom uživala, in veseli smo, da si nam popestrila dan s svojim prelepim vokalom. Pa začnimo najprej z oddajo Slovenija ima talent, saj si s to oddajo postala prepoznavna. Kdo te je prijavil na oddajo?

Vsa ta leta so me v mojem kraju želeli prijaviti, a se za to nikoli nisem odločila. Potem pa sem se naenkrat odločila, vendar nisem imela visokih pričakovanj. Torej prijavila sem se sama, a imela sem podporo celotne družine.

Kako si se počutila na odru oddaje Slovenija ima talent? Kakšne kritike so ti namenili žiranti?

Bila sem čisto sproščena, naravna, takšna, kakršna sem. Na odru sem se počutila kot doma, saj je bilo takšno domače vzdušje. Kritike so bile vse pozitivne, predvsem Rok mi je dal zelo pozitivno kritiko, saj je rekel, da znam peti. Takrat se mi je prav kamen odvalil od srca in dobila sem solzne oči.

Ali se ti je življenje po Slovenija ima talent spremenilo?

Življenje se mi je zelo spremenilo, na vsakem koraku me kdo opazi, včasih je to zelo pozitivno, včasih pa se tega že naveličaš, saj si res le en navaden človek. Ta slava je bila res nova zame.

Ali te tvoji sorodniki ter sošolci podpirajo pri petju? Se najde kdo, ki ti uspeha ne privoščijo? Kaj pa starša, kako te podpirata pri tvojih odločitvah?

Vsi mi privoščijo, najde se tudi kakšen človek, ki je zavisten, ampak na njih se ne oziram, saj mi strokovnjaki pravijo, da znam peti, torej me kritika kakšnega zavistnega človeka ne bo potolkla. Če ne bi bilo staršev, tudi mene ne bi bilo na Slovenija ima talent, saj sta vložila veliko časa in denarja, vedno sta me vozila v Ljubljano na nastope in res sem lahko ponosna, da imam takšna starša.

Ali nam lahko zaupaš kaj o svojem otroštvu. Na spletu smo prebrale, da imaš mlajšega brata. Kako se razumeta?

Jaz sem bila vedno tako energična, hiperaktivna, nisem bila nikoli slabe volje. Vedno sem se ukvarjala s športom, vozila sem motorje, bila sem vesel in nagajiv otrok. Z bratom se kar dobro razumeva. Včasih se dobro, včasih pa ne. Oba igrava nogomet, ampak vedno se pri tem skregava. Včasih sva res kot pes in mačka.

Kaj so bile tvoje prve otroške sanje o prihodnosti?

Tega se pa sploh ne spomnim, mislim pa, da sem vedno rada igrala in že ko sem bila majhna, sem rada pela.

Obiskuješ gimnazijo Ravne. A se veliko učiš in kako usklajuješ glasbo ter šolo?

Če povem po pravici, se ne učim veliko, učim se kampanjsko, to pomeni, da se učim en dan pred testom in potem to hitro pozabim. Veliko tudi odnesem od pouka, zato mi šola ne dela velikih težav.

Kakšni pa so tvoji načrti za prihodnost?

Razmišljala sem predvsem o šoli. S starši sem se pogovarjala, da bi se prijavila na šolo AGRFT, za gledališko igralko ali pevko, včasih pa sem tudi razmišljala, da bi postala zdravnica. Trenutno pa so moji načrti, da končam srednjo šolo in da mi učenje ne bo delalo velikih težav, saj so danes težki časi in mislim, da se moram izučiti za nekaj več.

Na oddaji si nastopila s pesmijo Tine Turner. Zakaj si se odločilo za to pesem in kaj ti je všeč pri tej pevk?

Tina Turner je moj idol in odkar sem odkrila to pevko, si prepevam njene pesmi. Na poti v šolo poslušam njeno glasbo in mi res veliko pomeni, saj vem, da je imela težko življenje in je zelo pametna ženska. Njene pesmi so mi pisane na kožo, ker je rock moj stil.

Kakšno zvrst glasbe poslušáš v prostem času?

V prostem času, kot sem že povedala, poslušam rock'n'roll in rock, poleg tega pa poslušam tudi druge zvrsti glasbe, na primer klasično glasbo ali narodno zabavno glasbo. Nekaj časa sem tudi sama prepevala v narodno zabavnem ansamblu in zdi se mi prav, da Slovenci poslušamo tudi takšno zvrst glasbe, saj je ta zvrst značilna za nas.

Imáš še kakšne druge skrite talente?

Da, rada igram nogomet, odbojko, rada nastopam v raznih gledaliških igrh, včasih sem trenirala kolesarstvo in se nam je uspelo uvrstiti na evropsko tekmovanje v kolesarjenju. Še vedno odkrivam svoje talente, zato se rada preizkušam na različnih področjih, da vidim, kaj mi gre in kaj ne. Sebe si pa na primer ne morem predstavljati kot plavalko ali tekačico (smeh).

Ali ti lahko postavimo še nekaj NAJLJUBŠIH vprašanj? Najljubša knjiga, film, pesem, pevka/pevec/ skupina, najljubša žival in najljubša oddaja.

V bistvu sploh nimam najljubše knjige, ker se mi zdijo vse po svoje dobre, čeprav priznam, da bi lahko več brala. Najljubši filmi so mi starejši, na primer Dirty Dancing. Najljubša skladba mi je Simply the best (Tina Turner). Moja najljubša pevka je Tina Turner, najljubše skupine pa so mi Queen, ACDC, Abba, Guns'n'roses in Metalica. Najljubša žival je pes, saj imamo tudi doma psičko Soki, ki me zna spraviti v dobro voljo. Najljubša oddaja pa je Kocka, čeprav bi bilo prav, da bi rekla Slovenija ima talent (smeh).

A ti ob vsem ostane še kaj časa za prijatelje?

Seveda mi ostane nekaj časa za prijatelje, če ne čez teden, pa med vikendom ali pa kdaj ne grem na trening, da se lahko malce podružim, saj brez prijateljev ni zabavno.

A smo lahko radovedne – že imaš fanta?

Lahko ste radovedne in lahko vam povem, da še nimam fanta (smeh).

Kako ti je bilo všeč na naši šoli?

Moram priznati, da mi je bilo zelo všeč, saj je bilo vzdušje zelo prijetno in tudi učenci in učitelji ste v redu. Tudi šola mi je všeč in če bo še kakšna možnost, bi se z veseljem vrnila, saj je bilo zelo zabavno.

Za konec pa bi te prosile za kakšno sporočilo za naše učence.

Včasih rečem »učite se«, da boste kaj veljali, predvsem pa »imejte se lepo«, ker to je najboljše, in čim manj se prepirajte, saj je treba uživati, dokler si še mlad.

Hvala in želimo ti lep dan še naprej!

Zala Breznik, Zarja Mori, 8. a

NASTOPILI SO TUDI PLESALCI

Nika, Julija, Klara in Hana, pozdravljene na naši šoli. Zelo so nam bile všeč vaše plesne točke. Koliko časa se že ukvarjate s plesom?

Nika: Tretje leto.

Julija: Drugo leto.

Klara: S plesom se ukvarjam že 4. leto.

Hana: Jaz se s plesom ukvarjam 7. leto, vendar s hip-hopom 4. leto.

Zakaj ste se odločile prav za ples?

Nika: Ker se mi zdi zanimiv, zabaven in me sprošča.

Julija: Ker me sprošča in ker se potem počutim boljše.

Klara: Posebej za hip-hop in ples sem se odločila, ker se mi je zdelo lepo, ko je Artifex plesal, vsi tisti njegovi gibi - to je mene privabilo k plesu.

Hana: K plesu me je spodbudila družina, drugače pa sem sama nekako videla, da je to moja strast. Ko sem gledala ostale plesalce, je bilo to nekaj izrednega.

Kaj vam je pri plesu najbolj všeč?

Nika: Ko tudi sam lahko narediš neko vrsto giba in se lahko tudi sam odločiš, kako boš izvedel gib.

Julija: Vsi ti gibi, na kakšen način so narejeni, energija ...

Klara: Meni so zelo pomembni gibi in zvijanje telesa pri hip-hopu.

Hana: Ah, meni so vsi gibi plesa všeč, vse zvrsti plesa, tako da bi težko rekla.

Kako se počutite, ko plešete?

Nika: Sem sproščena, dobre volje in pozabim na vse ostalo.

Julija: Ja, jaz enako. Zelo sem vesela, pozabim na vse skrbi in samo plešem.

Klara: Samo plešem in ne razmišljam o ničemer.

Hana: Jaz ko plešem, si ustvarim nek svoj svet, na katerem plešem.

S svojo plesno točko pa je nastopil tudi fant. Pozdravljen. Nam lahko poveš kaj o sebi?

Sem Tilen, plešem v plesni skupini Artifex, svojo plesno pot pa sem začel pred skoraj enajstimi leti. Začel sem z osnovami hip-hopa, potem sem to razvijal in ob tem spoznaval še druge plesne stile, kot so jazz, break dance in še razne druge. Moram povedati, da v vsem tem dolgem obdobju, kolikor časa že plešem, se mi zdi, da še nisem spoznal niti desetine stvari, ki so na svetu. Tako da je ples res dolga pot in se mu res moraš posvetiti. Moraš se prepustiti in oditi v neki drugi svet, se prepustiti občutkom, spoznavati nove gibe ... Kot sem že rekel, že štiri leta plešem v skupini Artifex, pokazali smo se tudi na talentih, nato pa smo odprli svojo plesno šolo, svoj studio. Naš cilj je, da ozaveščamo ljudi v plesu in širjenje plesa, ker se mi zdi, da iz generacije v generacijo je vedno manj ljudi, ki pleše in vedno manj je ljudi, ki razume pomen plesa - ne v smislu nastopa ali tekem, ampak zgolj v užitku in sprostitvi. Samo da omenim, da smo danes v Lenartu pod okriljem Plesne

dimenzije, prišli smo nastopat s puncami, se pokazat. Naš namen, in tudi moj osebno, je širiti ljubezen do plesa, dobiti ta osnovni občutek za glasbo, da se lahko premikaš, ker ples sam po sebi ni tako težek. Če začutiš ritem, če se začneš premikati, v bistvu že plešeš, nato pa prideš še v plesno šolo, npr. v Plesno dimenzijo, kjer se naučiš še korake, da boš lahko še veliko ljudi navdušil s svojimi plesnimi gibi. Tako, da ste vljudni vabljeni v plesno šolo Plesna dimenzija.

Z nami je tudi vodja Plesne Dimenzije v Lenartu, gospodična Natalija.

Ime mi je Natalija in v Lenartu učim že šesto leto. Otroke in odrasle učim osnovnih korakov plesa. V zelo veliko veselje mi je, da se lahko na domačem terenu tudi predstavimo otrokom in jih na tak način povabimo, da z nami zamigajo. V Lenartu se že vidijo rezultati tega, da že šest let plešemo, saj so naši plesalci zelo uspešni - ne samo da osebno rastejo in se razvijajo, ampak se tudi že kažejo rezultati na tekmovanjih. Zelo ponosni smo na našo prvo medaljo, ki smo jo osvojili dve leti nazaj - osvojila jo je Hana Peljakovič, ki obiskuje osnovno šolo v Voličini, in se mi zdi, da je to pomemben rezultat za celotno občino.

Kaja Rajter, Anja Ketiš Radič in Nika Pahler Golubič, 6. a

MARTINOVATI Z ROMUNI

Romunija, država jugovzhodne Evrope in Drakule. Konec oktobra nas je deset mladih prostovoljcev odpotovalo v eno izmed večjih romunskih mest, Cluj-Napoco, ki je letošnja evropska prestolnica mladih. Tja smo odšli na prvi del mladinske izmenjave, imenovane Youth Banks on the Move, ki smo jo izvedli v okviru internacionalnega projekta Banka idej (oz. Youth Bank), lokalnega sklada za mlade. V Cluju nas je pričakalo deset mladih Romunov, s katerimi smo preživeli dinamičen teden. V novembru so nam obisk vrnili ter prišli v Maribor, kjer ni bilo nič manj pestro.

Priprave na izmenjavo so se začele dober mesec pred samim odhodom v Romunijo, poudariti je treba namreč, da pobuda za izmenjavo ni prišla z nobene srednje šole ali fakultete, sredstva so bila pridobljena preko razpisa Erasmus+ programa, koordinacijo pa je prevzel Mladinski kulturni center Maribor, javni zavod, katerega veja je Banka idej. Banka idej je (kot že omenjeno) lokalni sklad za mlade, kar pomeni, da mladi prijavljajo svoje avtorske, neprofitne projekte, Banka idej pa jim pomaga pri financiranju in uresničitvi. Udeleženci smo bili odgovorni za organizacijo izmenjave - letalske karte, drugi transport, nočitve, delovni program, neformalni program ... Celostno je bila zadeva zahtevna, vendar izjemno poučna. Slovenska ekipa je odlično sodelovala, uspešno smo se soočili z vsakim problemom, četudi se poprej med seboj nismo poznali - smo zelo barvit nabor posameznikov, sestavljamo jo dijaki ter večinsko študentje tisočih interesov in znanj, pa vse od didžejev do študentskih funkcionarjev. Glavni cilj romunskega dela izmenjave je bil izmenjati izkušnje s področja Banke idej, vendar večina naših spominov govori predvsem o druženju, novih poznanstvih in bizarnih anekdotah. Teden v Cluju je bil zelo gastronomsko obarvan, obiskali smo veliko restavracij, kavarn, bistrojev – romunsko mesto na omenjenem področju prav blesti. Eden izmed večerov je bil posvečen Sloveniji – pripravili smo jim gobovo juho in ajdove žgance, za prijeten ambient pa zavrteli še nekaj Kreslinovih komadov in pesmi skupine Mi2. Med drugim smo obiskali pisarno evropske prestolnice mladih, eno izmed lokalnih pokopališč, spoznali pa smo tudi romunsko inačico mariborske Piramide. Skozi vse omenjeno smo se z romunskimi udeleženci ujeli in povezali ter zapustili Cluj v veselem pričakovanju nadaljevanja projekta. Celotno dogajanje smo fotografirali in posneli, gradivo pa je dostopno na Facebook strani Banke idej. (Poklikajte nas, seveda!)

Napornejšie ambicije smo imeli pri drugem delu izmenjave, ko so Romuni prišli v Maribor. Prenovili smo igrišče na Pobrežju ter ga slavnostno otvorili, pridružil pa se nam je projekt Mladiborčani v akciji s strani Mestnega mladinskega sveta Maribor. Pripravili smo tudi kviz o EU in Evropi nasploh, ki smo ga z učenci preizkusili na OŠ Lenart. Učenci osmih in devetih razredov so razdeljeni v skupine odgovarjali na vprašanja, seveda ob izdatni podpori drugih učencev šole. Zelo veseli smo bili tako pozitivnega odziva s strani šole, saj nam je ta obisk omogočil, da smo Romunom

predstavili Lenart ter tudi nekaj osnovnošolcev, za katere so povedali, da so zelo disciplinirani in pripravljeni priskočiti na pomoč. Med drugim pa smo obiskali tudi Radio Marš, predstavila se nam je Dijaška skupnost Maribor, imeli smo karaoke, veliko časa pa smo preživeli v kuhinji hostla Pekarna, kjer smo skozi sladko trpljenje čakanja na hrano okusili tradicionalno romunsko večerjo ter izjemno pekoč curry. Ne pozabimo pa na martinovanje – menim, da se je Romunom ta slovenski običaj kar prikupil. Skratka, bilo je dobro. Salut.

Martina Fridl

POGOVARJALI SMO SE Z MLADIMI ROMUNI, KI SO OBISKALI NAŠO ŠOLO

Pozdravljeni in dobrodošli na naši šoli. Ali nam lahko poveste kaj o sebi?

Andre: Sem Andre, prihajam iz Romunije, iz mesta Cluj, star sem 17 let, v šoli obiskujem 11. razred, zelo rad imam šport in sem zelo vesel, da sodelujem v tej izmenjavi.

Marmand: Jaz sem Marmand, tudi jaz prihajam iz mesta Cluj, star sem 19 let in študiram poslovodstvo. Že 9 let igram košarko in rad obiskujem lepe, zanimive kraje.

Denisa: Jaz sem Denisa, stara sem 17 let, hodim v 11. razred in tudi jaz prihajam iz Cluja. V prostem času rada berem, potujem in rišem.

Madi: Sem Madi, star sem 19 let in končal sem srednjo šolo. Sem iz mesta Baku v vzhodni Romuniji, rad potujem in spoznavam nove ljudi.

Andre: Tukaj je tudi Luc, vendar ne govori angleško, zato bomo prevajali, kar reče: Zdravo, sem Luc. Vesel sem, da sem lahko v tej izmenjavi. Slovenija mi je zelo všeč in všeč so mi tudi ljudje, ki tukaj živijo.

Kakšni so vaši prvi vtisi v Sloveniji?

Andre: Prva stvar, ki se mi je bila všeč, je vreme, zelo je toplo. Zelo všeč mi je tudi pokrajina, saj imate vse vrste reliefa. Všeč mi je, da ste ljudje dobro organizirani, všeč mi je Maribor - je zelo lepo mesto.

Kakšna se vam zdi hrana?

Madi: Nismo še poskusili vaše tradicionalne hrane.

Andre: Bili smo v restavraciji v Mariboru, fantje iz Slovenije so naročili hrano, ki bi naj bila značilna za Slovenijo, vendar je bila v bistvu enaka, kot je tradicionalna hrana v Romuniji - veliko mesa.

Se vaše šole kaj razlikujejo od naših?

Andre: Da, precej. Na naši šoli v Cluju je okoli tisoč učencev, šole so zelo natrpne. Zdi se mi, da so takšne šole, kot je ta v Lenartu, z manj učenci in bolj prijaznimi delavci, bolj kul.

Ste že kdaj bili v Sloveniji?

Andre: Ne, večina nas je tukaj prvič.

Denisa: Jaz sem že bila v Sloveniji, vendar ne tukaj ali v Mariboru.

Kaj vam je v Sloveniji najbolj všeč?

Marmand: Narava in pokrajina.

Denisa: Meni je zelo všeč Maribor, saj je majhno mesto, vendar ima veliko zanimivih stvari. Najprej smo mislili, da ni ravno živahno in aktivno, ampak ko smo šli tja zvečer, je bilo tam veliko ljudi in turistov.

Andre: V bistvu smo Maribor obiskali 11. novembra - na martinovo, v mestu je bil festival, torej je zato bilo mesto tako polno. Slovenija je zelo lepa država.

Ana Breznik, 9. b

POHOD NA SV. URBAN NAD KAMNICO

V soboto, 7. 11. 2015, smo se planinci OŠ Lenart odpravili na naš prvi pohod v letošnjem šolskem letu. Zbralo se nas je 14 planincev iz 2., 3., 4. in 5. razreda. Izbrali smo nezahtevno pot na Sv. Urban nad Kamnico. Vreme nam je bilo zelo naklonjeno in jesenski gozdovi so se pokazali v vseh svojih veličastnih barvah. Vodila sta nas mladeniča Žiga Strmšek in Miha Šiler, oba člana Planinskega društva Lenart, pridružila se nam je pa tudi učiteljica Tadeja Volavšek. Vzpon do najvišje točke je trajal približno dve uri, nato smo si vzeli daljšo pavzo, se okrepčali, pogovorili in se odpravili navzdol proti avtobusu. Med spustom smo se ustavili na Kmečkem turizmu Brunček, kjer smo si odtisnili žig Poti čez Kozjak. Bilo je zabavno, saj smo zares uživali v soncu in razigranosti. Prepričani smo, da bo na naslednjem pohodu enako ali še boljše.

Maja Trafela Lubej, mentorica planinskega krožka

TEHNIŠKI DAN - MATERIALI

V torek, 22. 12. 2016, je na šoli potekal tehniški dan, kjer so učenci po skupinah izdelovali iz različnih materialov.

Z nami je Kaja Rajter, ki je izdelovala aligatorja pod vodstvom učiteljice Anice Zarnec.

Kaja: Delo je zelo zanimivo, izdelujemo iz lesa in papirja, izdelali smo tudi mehanizem, da bo aligator lahko odpiral in zapiral usta.

Pogovarjali smo se s Hano Vauda Lorenčič, v njeni skupini so izdelovali iz volne.

Hana: V naši skupini smo izdelovali pod vodstvom gospe in gospoda Ruhitel, ki prihajata s kmetije Pri Fridi. Najprej sta nam pokazala polstenje, s katerim smo si lahko naredili ovitek za telefon, nato pa sta pokazala še izdelavo ovčk iz volne. Naredila sem si ovitek za telefon, sedaj pa delam še ovčko. Ta delavnica mi je bila zelo všeč, ker je nekaj drugačnega, in se mi zdi zelo pomembno, da se seznanimo z deli, ki niso več tako prisotna v našem vsakdanu.

Tukaj sta tudi Tim in Timotej, ki izdelujeta novoletne voščilnice.

Tim: Ja, v naši skupini izdelujemo novoletne voščilnice pod vodstvom gospe Olge Kocbek in učiteljice Karoline Divjak. Uporabljamo šivanko ter sukanec.

Timotej: Delo pa poteka tako, da najprej vzamemo šelešamer, ga prepikamo s šivanko, nato vzamemo nit in jo napeljemo skozi šivankino uho. Nato pa jo napeljemo skozi vsako luknjo posebej in nastanejo odlični vzorci.

Zanimivo, da sta se fanta odločila za to delavnico.

Timotej: Ja, bila sva pozitivno presenečena, saj nisva pričakovala takšnega dela.

Aljaž in Žiga sta izdelovala podstavek za vročo posodo.

Aljaž: Izdelovali smo podstavek za vročo posodo, in sicer pod vodstvom Bernarda Petka. Bilo mi je zelo všeč, saj sem zelo tehnični tip. Izdelovali smo iz plute in vrvice.

Žiga: Pluto smo narezali na kose, nakar smo na ploščice narisali oblike, ki smo jih nato izrezali in vse dele zlepili skupaj.

Bili smo na lončarski delavnici, ki je potekala pod vodstvom gospodične Andreje Štancer. Videli smo Roka, ki je delal na lončarskem vretenu.

Rok: Danes smo na delavnici delali lonce iz gline, nato smo se razdelili na dve skupini. Ena skupina je delala reliefe iz gline, druga skupina pa je delala na lončarskem vretenu ter izdelovala različne lonce.

In kakšen je občutek delati na lončarskem vretenu?

Rok: Je kar težko. Ni tako lahko, kot bi si morda mislil.

Kaj pa ustvarjaš?

Rok: Izdelujem lonce.

V naslednji delavnici pa so močno razbijali. Jan, kaj se dogaja?

Jan: V tej delavnici izdelujemo grablje iz lesa, pri tem delu nas vodi gospod Fišer. Meni je delavnica zelo zanimiva, ker sem se naučil novih veščin z lesom.

Komu boš pa podaril grablje?

Jan: Izdelujemo otroške grablje, zato jih bom podaril svoji mlajši sestrici, da se bo z njimi lahko igrala.

Oh, kako lep izdelek Martin. Kaj je to?

Martin: Pri delavnici smo izdelali aligatorja iz lesa. Ta aligator je zanimiv zato, ker ima gibljiv gobec in gibljiv rep. Pri delu smo si pomagali s stroji, kot so žaga, brusilnik in seveda pripomočki za risanje. Pri delu nam je pomagal gospod Divjak. Bilo mi je v veselje izdelovati ta izdelek, saj rad delam v delavnici ter izdelujem iz lesa.

Zarja pa v rokah drži majhen čeveljček, le kaj je to?

Zarja: To je izdelek iz usnja, ki se lahko uporablja tudi kot obesek za ključke. Delavnico je vodila gospa Mojca Rebernak. Delavnica se mi je zdela zanimiva, ker je nekaj novega in zanimivega, izdelki so lepi. Zelo so mi všeč.

V naslednji učilnici so učenci uporabljali veliko cev. Urban, kaj pa je ta cev?

Urban: To je sesalec. Z njim sesamo prah od žaganja, pri delu nam pomaga gospod Kebrič. Delavnica mi je všeč, ker rad izdelujem iz lesa. Naredili smo zabojček za sadje.

Iz naslednje učilnice pa je zelo lepo dišalo. Ana, kaj pa vi delate?

Ana: Mi pa izdelujemo in okrašujemo medenjake. Izdelali smo jih iz medenega testa, ki ga je pripravila gospa Celec. Mi pa jih nato okrasimo z glazuro in jih lahko tudi pojemo. Bilo mi je všeč, ker so lahko učenci poskusili nekaj novega, saj vsak dan tega ne morejo početi in s tem tudi ohranjamo slovensko tradicijo.

V večnamenskem prostoru pa izdelujejo iz slanega testa. Doroteja, nam poveš kaj več?

Doroteja: Tukaj v večnamenskem prostoru delamo iz slanega testa, oblikujemo pujske in smrečice. Zjutraj nam je slano testo prinesla gospa Zemljič, sedaj pa z njim izdelujemo okraske. Trenutno krasim oči pujskom s poprom. Smrečice in pujske bomo nato dali peč, ko pa bodo pečeni, jih bomo

lahko odnesli domov in z njimi okrasili smrečice. Naredili smo zelo lepe izdelke, zato smo nase zelo ponosni.

Tukaj je Tilen, ki je v delavnici, kjer izdelujejo trstenke.

Tilen: Danes delamo trstenke, in sicer pod vodstvom gospe Zimič in gospoda Zorka. Pri delu moramo biti zelo natančni - paziti moramo na prste. Za izdelavo trstenk smo potrebovali trstiko, lesene palice in vrvico.

Filip, kaj ste pa počeli v vaši delavnici?

Filip: Izdelovali smo mozaik. Najprej smo na leseno ploščico namazali lepilo, nato smo s ploščicami ustvarili sliko in potem s fugirno maso prebarvali ves mozaik. Pri delu nam je pomagala gospodična Tjaša Peserl. Bilo je zelo zabavno in ustvaril sem lep izdelek.

Timoteja, kaj pa ti držiš v rokah?

Timoteja: V rokah držim svojo punčko iz cunj. V naši delavnici delamo punčke pod vodstvom gospe Marjetke Šenekar. Izdelali smo jo tako, da smo iz blaga najprej izrezali telo, potem smo ga sešili ter napolnili z vato, na koncu smo pa naredili še lase.

Enej pa v rokah drži zanimivo košaro.

Enej: V naši delavnici smo danes delali košare iz papirja. Bilo je zahtevno, vendar sta nam pri delu pomagali učiteljici Tatjana Kraner in Natalija Červek. Papir smo morali preložiti na pol, na najmanjše možne kose, nato smo iz njih pletli košaro.

Ajda in Lara pa sta izdelali čudovite rožice.

Ajda: Izdelovali smo rože iz svilenih nogavic, pri delu sta nam pomagali gospa Žižek in učiteljica Maja Trafela Lubej. Rože smo izdelovali iz svilenih nogavic, dveh žic različnih debelin in iz samolepilnega zelenega traku.

Lara: Delo mi je bilo všeč, ker smo se naučili veliko novega, pa tudi končen izdelek mi je zelo všeč.

Kaja Rajter, Anja Ketiš Radič, 6. a

USTVARJALNI TRENUTKI V 6. IN 7. Č

Učenci 6. in 7. č zelo radi ustvarjajo. Tehniški pouk jim predstavlja posebno sprostitev in občutke veselja. Tako smo se tudi letošnje leto odločili za skupinski izdelek in nastala je opazovalnica. Ideje učencev se iz leta v leto bogatijo, kar posledično prinaša čudovite izdelke. Opazovalnico smo izdelovali dva meseca. Iz tedna v teden smo radostno opazovali njeno nastajajočo podobo. Na spodnjih fotografijah lahko sami začutite ustvarjalni duh učencev nižjega izobrazbenega standarda. Kreativno energijo bomo krepili še naprej.

Nadja Ferk Rodeš

ŠOLA V NARAVI, 6. RAZRED

Učenci 6. razredov smo se v začetku januarja udeležili šole v naravi na Arehu. Tam smo se učili smučati. Šlo nam je zelo dobro. Ampak če bi samo smučali, bi imeli preveč prostega časa. K nam in učencem šole (OŠ Rovte), ki so bivali v sosednji koči, je prišlo kar nekaj ljudi in nam predstavilo svoje delo. V ponedeljek popoldan nas je lastnik koč peljal na pohod po okolici, zvečer pa smo imeli predavanje o FIS pravilih. V torek je k nam prišel gospod, ki nam je povedal o svojem potovanju po Himalaji, zvečer pa je prišel gospod, ki si je izmislil kviz Male sive celice, in smo se pomerili z Rovtami. Kaj mislite, kdo je zmagal? Lenart, seveda! V sredo smo v skupnem prostoru gledali smučarske skoke. Verjetno ste nas slišali do Lenarta, kako smo navijali. Po večerji pa je prišel lovec in nam predstavil ter pokazal kože in okostja kar nekaj živali. V četrtek sta nas obiskala »dvojčka« splavarja - ampak ko smo šli v sobe, smo opazili, da je zraven stopnic pustil jakno in nahrbtnik. Zvečer smo imeli predstavitev sob in žrebanje številke za tekmo naslednji dan. Šola v naravi nam je bila zanimiva, zabavna in nam ni žal, da smo šli.

Kaja Rajter, 6. a

Skoraj vsi učenci 6. razreda smo nestrpno čakali na 4. januar, saj smo takrat odšli v šolo v naravi na Areh. Zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji v Lenartu, kjer nas je že čakal avtobus. Na poti smo razmišljali, kako bo na Arehu, in se zabavali. Ob prihodu so nam določili sobe, v katerih smo bivali tistih pet dni. Nato smo odšli na smučišče, kjer so nas učitelji razdelili v štiri skupine glede na naše znanje smučanja. V šoli v naravi smo spoznali FIS pravila, obiskali so nas pa tudi lovec, splavar, alpinist in avtor knjige Male sive celice. En dan smo šli na nočni pohod po Pohorju. Po televiziji smo si ogledali tekmo novoletne turneje smučarskih skokov, kjer je zmagal Peter Prevc. Zadnji večer smo imeli predstavitev sob, ki je bila zelo zabavna. Ob koncu predstavitev pa smo žrebali številke za tekmo. Zadnji dan smo imeli tekmo v smučanju, v kateri smo pokazali svoje znanje, ki smo se ga naučili v teh petih dneh. V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč, saj smo bedeli pozno v noč in se zelo zabavali.

Lara Žnuderl, 6. b

V PODALJŠANEM BIVANJU

Pol šolskega leta je za nami in v tem času se je zgodilo veliko stvari tudi v podaljšanem bivanju. Vanj so vključeni učenci od 1. do 4. razreda. Razporejeni so v 7 skupin, ki pa se tekom dneva, ko učenci odhajajo domov, družijo.

Čas, ki ga učenci preživijo v podaljšanem bivanju, je namenjen igri in sprostitvi po pouku, prehrani, opravljanju domačega dela in utrjevanju učne snovi ter ustvarjalnemu preživljanju prostega časa, ki ga namenimo različnim dejavnostim, od prebiranja knjig in poustvarjanja, poslušanja glasbe, ustvarjanja izdelkov, do igranja različnih socialnih in družabnih iger.

Ker so učenci po pouku željni sprostitve, če le vreme dopušča, izkoristimo čas za gibanje na prostem. Letošnja jesen nam je bila naklonjena; pa tudi ko je malo rosilo ali deževalo, smo se sprehajali po igrišču z dežniki. Vprašajte učence, če ni to imenitno!

Spet pa sta z delom in veseljem v jeseni poskrbela naša divja kostanja. Po prihodu z enega izmed vikendov sta odvrгла izjemno količino listja. To je bilo dela! Listi z ene strani igrišča na drugo stran, pa spravlanje na kup, pa jemanje listja ena skupina drugi! In seveda ideja, ne vemo ravno čigava, vožnja po toboganu in pristanek v kupu suhega listja!

Listje nam je dalo navdih za ustvarjanje. Učenci so z gnetenjem Das mase in s plodovi ter z listi oblikovali polže. Z rezanjem in gubanjem papirja ter z uporabo naravnih materialov pa so učenci oblikovali različna drevesa in z njimi okrasili šolsko stopnišče. V izdelke so vložili veliko truda!

Zgodi pa se tudi, čeprav zelo redko, da kakšen dan v podaljšanem bivanju ostane malo otrok. Eden takšnih dni je bilo takrat, ko je večina prvošolcev odšla na plavalni tečaj. Ob takih priložnostih si lahko popestrimo dneve na poseben način. Odločili smo se za obisk učencev posebnega programa vzgoje in izobraževanja, ki so nam postregli s pico, mi pa smo v gospodinjski učilnici mesili, valjali, oblikovali, pekli in jedli kekse. Veliko smo jih pojedli, še več pa razdelili sošolcem, prijateljem in učiteljem.

Konec novembra pa smo pričeli z izvedbo projekta veseli december in izvedli pet srečanj. Enkrat na teden smo v času ustvarjalnega preživljanja prostega časa namenili različnim dejavnostim: izdelovali smo zimsko dekoracijo – zimske slike, s katerimi smo okrasili šolske hodnike, sledilo je srečanje, na katerem smo brali zimske pravljice, izvedli smo delavnico z izdelavo prazničnega izdelka, bili v šolskem prazničnem kinu, za katerega smo si izdelali posebne vstopnice in tulce za kokice, na zadnjem srečanju pa so se družili vsi učenci od 1. do 4. razreda, kjer so učencem 1. in 2. razreda tretješolci in četrtošolci pripravili kulturni program. In tukaj je še nekaj slikovnih utrinkov naših dejavnosti.

Tadeja Volavšek, učiteljica OPB

ŠOLA V NARAVI – 8. RAZRED

Meseca januarja smo se osmošolci odpravili v šolo v naravi, ki je potekala v Domu Škorpion na Kozjaku. Tam smo preživeli pet dni in doživeli veliko zanimivih stvari. Vsako jutro smo imeli jutranjo telovadbo, po zajtrku pa smo imeli razne aktivnosti, v katerih smo delali v skupinah. Imeli smo nordijsko hojo, gradnjo bivakov (v gozdu smo si morali zgraditi zatočišča), preizkusili smo se v jahanju in negovanju islandskih konjev, pri prvi pomoči smo obvezovali s trikotno ruto, pri vremenoslovju smo zunaj izvajali različne meritve in reševali naloge v zvezi z vremenom, streljali smo z lokom, v gozdu smo iskali plodove rastlin, odpravili smo se tudi na Žavcarjev vrh, sprehodili smo se ob avstrijski meji in pomerili smo se v Škorpionovi športni olimpijadi. Po večerji smo se spet zbrali in se zabavali pri igri Pictionary. Pri astronomiji smo s teleskopom opazovali luno in zvezde. Igrali smo se tudi igro improvizacije, tako imenovano Imprologo, in en večer tudi kviz. Med aktivnostmi smo imeli tudi nekaj prostega časa, da smo se lahko družili s prijatelji. Zbujali smo se ob sedmih, spat pa smo hodili ob deseti uri. Zadnji dan smo se poslovili, vsak od nas je prejel priznanje, razglasili so tudi najboljšo skupino, nato pa smo se počasi odpravili proti Lenartu. Šola v naravi nam bo zagotovo ostala v dobrem spominu.

Zala Breznik, 8. a

IZDELOVANJE PUSTNIH MASK IN PUSTNA POVORKA

Naša šola se vsako leto udeleži pustne povorke v Lenartu. Na povorki sodeluje celotna šola. Učenci od prvega do tretjega razreda se maskirajo vsak po svoje, učenci od četrtega razreda naprej pa se predstavijo s skupinskimi maskami. Naše maske so vsako leto zelo zanimive in izvirne. Občinstvo nam namenja velik aplavz. Na povorko se pripravljamo dalj časa, saj skupinske maske zahtevajo veliko časa in ustvarjalnosti. Temu namenimo tudi tehnični dan, kjer razredi ustvarjajo svoje maske. Sprehodila sem se po šoli, da vidim, kaj učenci ustvarjajo.

Z nami so učenci 9. a razreda.

Na pustnem karnevalu bomo letos emoji. Emoji so neke vrste smeški, ki ponazarjajo različna razpoloženja, lahko so pa tudi živali, znaki horoskopa, lune, sonca itd. Vsak v razredu si je izbral svojega emojija. Jaz (Timotej) sem zvočnik s polno glasnostjo, ker sem vedno glasen, Petra je alien, ker ima rada vesolje, Aljaž pa je pingvin, ker je to njegova najljubša žival.

V 6. b razredu pa je veliko škatel. Le zakaj.

Tukaj je toliko škatel zato, ker bomo za pusta robotki. Te maske delamo vsi učenci, ustvarjamo pa z odpadnimi škatlami, ki smo jih pobarvali in okrasili z gumbki.

Z nami je učenec četrtega razreda, ki nam bo predstavil svojo masko.

Učenci 4. a in b razreda bomo zajčki. Smo različnih barv - črni, beli in rjavi, učiteljici pa bosta mešanih barv. Prinašamo veselje, srečo, zdravje in smo zelo poskočni.

Učenci 7. a in b razreda bodo za pusta smeški.

Smeški izražajo človeška čustva, na primer veselje, žalost, jezo ... Ponavadi jih uporabljamo pri dopisovanju s prijatelji, na karnevalu pa jih bomo predstavili drugače. Izdelujemo jih iz kartona, na katerega lepimo barvni papir, nato pa na njega rišemo razne obraze, ki prikazujejo čustva.

Kaj pa 6. a razred?

Učenci 6. a razreda bodo za pusta barvice. Najprej smo naredili kapico, ki predstavlja konico barvice, nato smo vzeli vrečo za smeti in na njo lepili barvne trakove. Vsak ima svojo barvo barvice. Jaz (Anja) sem svetlo vijolična.

Učenci petega razreda so nas presenetili s pesmico in nato predstavili svojo masko.

Učenci 5. a in b razreda bodo mikimiške in mikimiški, učiteljci pa bosta mački. Pri izdelavi smo mislili tudi na varčevanje, zato delamo iz odpadnih stvari. Potrebujemo stare trakove za lase, vrvice in vrečke za smeti.

Učiteljice in učenci oddelka s prilagojenim programom so izdelali zanimive maske. Eva, nam lahko poveš, kaj ste izdelali?

Mi bomo meduze. Pri delu smo uporabili stare dežnike. Na dežnike smo lepili različne barvne trakove in tako so nastale zelo zanimive maske.

Tudi učenci 8. a razreda izdelujejo masko v povezavi s komuniciranjem preko telefona.

Mi bomo aplikacije. Vsak bo predstavljal drugačno aplikacijo. Jaz (Jan) sem Instagram. Aplikacije se uporabljajo za različne namene, odpirajo spletne strani in podobno.

V učilnici 9. b razreda imajo veliko škatel, ki jih barvajo na rumeno. Ana, nam lahko razložiš kaj več?

Naša maska predstavlja Spužija Kvadratnika. Izdelali smo jo tako, da smo vzeli kartonasto škatlo, jo pobarvali na rumeno in izrezali luknje za roke in glavo. Spužija Kvadratnika smo si izbrali zato, ker je smešen in zabaven.

Učenci 8. b razreda izdelujejo visoke kape. Matija, kaj se dogaja?

Pripravljamo se na pustno povorko, kjer bomo Smrkci. Sedaj pripravljamo kape iz pene. Smrkce pa smo si izbrali zato, ker so majhni, zanimivi, modri in slavni.

Anja Ketiš Radič, 6. a

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Mesec februar je vselej zelo pester. Prešernov dan, pust, valentinovo, zimske počitnice ... Pričeli smo ga s praznovanjem slovenskega kulturnega praznika. Učenci prve triade smo se že nekaj tednov prej posvetili učenju in vajam, da bi na ta dan primerno in dostojno obeležili spomin na enega izmed naših največjih slovenskih pesnikov, doktorja Franceta Prešerna.

V sredo, 3. 2. 2016, smo se zbrali v Domu kulture Lenart. Po skupno zapeti slovenski himni je učiteljica Irena Čuček spregovorila o pomenu slovenskega kulturnega praznika ter deklamirala Prešernovo pesem, ki jo je namenil otrokom – Lipica. Sledil je nastop šolske otroške folklorne skupine, pod mentorstvom učiteljic Kristine Petovar in Vesne Rošker, ki nas je s svojimi ljudskimi pesmimi in plesi popeljala prav v tiste čase, ko je živel in ustvarjal naš pesnik, France Prešeren. Nato je učiteljica Barbara Domajnko predstavila pesnika v njemu zelo ljubi vlogi – doktor Fig. Učenci 2. a razreda so s svojim deklamiranjem pesmi Iglu dokazali, da se še danes otroci z veseljem učijo in si veliko zapomnijo. Pravi slavčki so tudi učenci Cici pevskega zbora, pod mentorstvom Darinke Kolarič, ki so zapeli dve pesmi – Trije lenuhi in Jaz imam pa goslice. Svojo nadarjenost so pokazali še člani šolske lutkovne skupine 4. in 5. razreda, pod mentorstvom Marjetke Šenekar, s predstavo Kaj opica vidi, to opica naredi, pri kateri smo se vsi dodobra nasmejali. Sledila je moja sklepna beseda, nato pa smo ponosni, da smo lahko člani hiše učenosti, odšli novim spoznanjem naproti.

Vesna Rošker

Učence ONIS-a in PPVI-ja so v okviru praznika obiskali slovenski narodno zabavni glasbeniki, člani zasedbe Štajerski fakini. Otrokom so predstavili glasbila, ki so jih lahko tudi preizkusili, različne stile zabavne glasbe, nato pa so lahko ob izvajanju med seboj tudi zaplesali. Učenci in učitelji od 4. do 9. razreda so si ogledali glasbeno predstavo o Slovenski popevki. Izvedli so jo znani slovenski jazzovski glasbeniki, ki delujejo pod vodstvom lenarškega pianista prof. Roberta Ožingerja. Predstavili so zlato obdobje slovenske glasbe. Skozi to predstavo, ki poleg izvedbe pesmi zajema tudi govorne vložke, so učenci spoznali razvoj slovenske glasbe in zimzelene pesmi domačih glasbenih legend in slovenskih skladateljev svetovnega kova.

Peter Šenekar

KRIŽANKA 1

Kdor se upira								
Kraj, znan po slamnikarstvu								
Celina: severna ali južna								
Nasprotje starosti								
Trener slovenske nogometne reprezentance								
Ekipni šport z žogo preko mreže								

Matevž Markoli, 5.a

KRIŽANKA 2

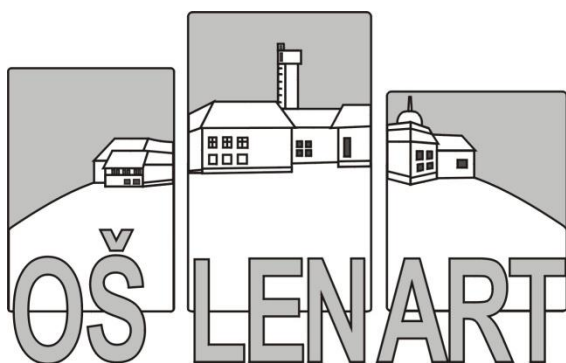
- vrsta kače
- morski sesalec, ki ga lahko dresiramo (za film, predstave)
- pernata kmečka žival
- najvišja žival na svetu
- govoreča ptica
- skupina sesalcev, v katero spadajo veverice, podgane, bobri
- celina, kjer živijo kengurugi
- dihajo s škrgami in pljuči
- ptica roza barve
- prednik človeka
- pomanjševalnica srne
- žival z eno ali dvema grbama

Alja Družovec, 5.a

1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										
9.										
10.										
11.										
12.										

POBARVANKA

Blazno razno

Glasilo OŠ Lenart

1. številka

Šolsko leto 2015/2016

Računalniško oblikovanje:
Srečko Kebrič

Mentorica:
Simona Peserl Vezovnik

Naklada: 540 izvodov

Lenart v Slovenskih goricah

